VREDE

Tijdschrift voor internationale politiek en vredesproblemen

13e jaargang — januari 1970 — maandblad (10e) — n° 1

arme president

door Prof. Willy CALEWAERT, Senator

Onder deze titel schreef ik in het eerste nummer van de twaalfde jaargang van « Links » een artikel betreffende de moorden, gepleegd door Amerikaanse soldaten op 16 mei 1968, te Truong-An.

Wij wisten reeds dat blinde bombardementen werden uitgevoerd op de burgerbevolking in Viëtnam.

Dat de B-52 bommenwerpers op zeer grote hoogte, tonnen bommen uitstrooiden. Scheikundige stoffen werden aangewend om over grote gebieden de plantengroei aan te tasten. Dat zeer weinig rekening gehouden werd met de meest elementaire voorschriften van het oorlogsrecht.

Maar de feiten gepleegd te Truong-An zijn zó afschuwelijk dat ze ons doen denken o.m. aan Oradour en Lidice.

⁂

De berichten omtrent die wandaden bereikten de V.S. kort na de omvangrijke betogingen tegen de oorlog in Viëtnam. Daardoor zal de pacifistische bewe- [illegible] Arme president.

⁂

Op 20 november werd het ontslag van Cabot-Lodge aangekondigd, samen met dit van zijn adjunct M. Lawrence Walsh.

Ze hadden er genoeg van. Discussies met een tegenpartij, zonder enige goede wil, oordeelden ze steriel. Ze waren erg vermoeid. Cabot-Lodge had te Parijs de soepele diplomaat Harriman opgevolgd.

Maar het niet beslist aanbevelenswaardige Viëtnamese verleden van Cabot-Lodge, bleek geen goede troef te zijn.

Gedurende een jaar Ambassadeur te Saigon (1963-1964) was hij voorstander van de harde lijn. Een valk.

In 1965 naar Saigon teruggekeerd, bleef hij er tot na het Tetoffensief van 1968.

De heer Cabot-Lodge heeft — in 1968 — werkelijk profetische woorden geuit. Hij zegde : « Wij zijn bezig de oorlog te winnen ». Nu hij er zelfs niet in slaagde aan de groene tafel de oorlog te winnen, moet hij wel erg zwaar ontgoocheld zijn.

Arme president, die alleen naar raaskallende profeten en valken luisterde en het gekir van de duiven niet wilde horen !

⁂

Meer dan ooit is door die incidenten de aandacht terug gevestigd geworden op de oorlogsmidaden en op het volkenrechtelijk strafrecht, ter beteugeling daarmvan.

⁂

Gedurende eeuwen heeft slechts gegolden het beginsel van de soevereiniteit. Een soevereine Staat is aan geen wet onderworpen. Hij beslist volledig vrij over de eigen lotsbestemming. De regerende overheden ontsnapten dus aan elke sanctie.

⁂

Langszamerhand werd een oorlogsrecht gevormd. Er werden pogingen aangewend om de oorlog te « humaniseren ». Die pogingen hadden vooral betrekking op gewonden en zieken, schipbreukelingen, krijgsgevangenen en burgerbevolking, in bezette gebieden. Wanneer wij nu spreken over de Volkenbond, dan lezen wij op vele lippen een sceptische glimlach. Maar toch werd, in het kader van de Volkenbond, een poging gedaan om internationale misdrijven te bepalen, en de persoonlijke verantwoordelijkheid van gezagsdragers strafrechtelijk in het gedrang te brengen.

⁂

Het is slechts na de processen van Nurenberg en Tokyo dat, voor het eerst in de geschiedenis, in de rechtspraak zelf het begrip volkenrechtelijk strafrecht wordt ontwikkeld.

Op 13 januari 1942 hadden de regeringen van België, Frankrijk, Nederland, Tsjechoslowakije, Griekenland, Luxemburg, Joegoslavië en Noorwegen, uitdrukkelijk bevestigd dat de verantwoordelijken voor oorlogsmisdaden voor een rechtbank zouden verschijnen. Die plechtige proklamatie van St. James werd in de vonnissen van Nürenberg en Tokyo verwezenlijkt.

⁂

De volkenrechtelijke misdrijven kunnen in drie hoofdgroepen worden onderverdeeld.

1° De misdrijven tegen de vrede.
Hier gaat het om daden die een offensieve agressie-oorlog betekenen.

2° De oorlogsmisdrijven.
Hier worden bedoeld de daden die strijdig zijn met het oorlogsrecht, zoals dit erkend is door de internationale gewoonten, de oorlogsgebruiken en zekere internationale conventies.

3° De misdrijven tegen de mensheid.
Hier worden bedoeld deze gedragingen die — zelfs buiten elke oorlogstoestand — strijdig zijn met eenvoudige humanitaire voorschriften. Wat niet betekent dat deze voorschriften daarom moeten schriftelijk zijn vastgesteld.

Aldus kunnen we citeren : wrede handelingen, uitmoording van groepen, deportatie, foltering, genocide.

Dit laatste misdrijf betekent elke samenzwering tegen een nationale groep, een ras, of een godsdienstige sekte.

⁂

Thans wordt in het recht, voornamelijk in het strafrecht, het volle licht geworpen op het volkenrechtelijk strafrecht. We mogen het gerust als een belangrijke vooruitgang beschouwen dat meer en meer de persoonlijke verantwoordelijkheid van regeerders in het gedrang komt, bij het stellen van onmenselijke daden.

En dan heeft het weinig belang te weten of iemand het bevel gaf of een ander het uitvoerde.

De buitengewoon belangrijke reactie, niet alleen in de V.S., maar over heel de wereld, t.o.v. de oorlogsmidaden te Truong-An, bewijzen alleszins dat, over de hele wereld een scherp bewustzijn is gerezen in verband met oorlogsmisdaden. Het is nuttig en nodig dat overal ter wereld stemmen opgaan tegen dergelijke gedragingen.

Wellicht bereidt het Amerikaanse volk zijn sanctie reeds voor. President NIXON zal ze, in de loop van de volgende presidentsverkiezing, duidelijk vernemen.

Arme president !

op de uitkijk

de bewustwording

door Ward Ruyslinck

In « De Nieuwe » van 12 december 1969 kon men lezen, dat de contraspionage van het Belgisch leger zich zorgen maakt over het sukses van de door Paul Goossens opgerichte Soldatenvakbond en dat men zich in diezelfde kringen « vooral ongerust maakt over het feit dat meer dan dertig procent van de miliciens die hogeschool hebben gelopen, hebben bedankt voor de eer om kandidaat-reserve-officier te worden en slechts piot willen zijn. Hierdoor, zo wordt gevreesd, komen de gewone soldaten te veel in kontakt met jonge intellektuelen, hetgeen niet de bedoeling van de dienstplicht was. »

Je zou zo zeggen dat er iets begint te veranderen, dat er een hoopgevende bewustwording plaats heeft onder de jonge intelligentsia. In 1951, toen ik onder dienst was, bleek ik van al degenen die hiervoor in aanmerking kwamen, de enige te zijn die om redenen van levensbeschouwelijke aard weigerde toe te treden tot de kaderschool. Natuurlijk werd ik door de (Fransprekende) compagniescommandant op het matje geroepen. « Ah oui, le poète » smaalde hij, want ik had toen pas mijn allereerste dichtbundel gepubliceerd en op de een of andere manier was hij daar achter gekomen. Het was duidelijk dat hij in mijn dichterschap een bevredigende verklaring meende te hebben gevonden voor de geestelijke afwijking, die aan de basis van mijn weigering lag. Toen in de loop van mijn verdere opleiding bleek dat ik bij de schietproeven herhaaldelijk scherpschuttersresultaten behaalde, probeerde de commandant me, op grond van wat hij mijn schitterende kwaliteiten noemde, onieuw over te halen om te treden tot de KRO. Ik weigerde andermaal. Tot mijn verbazing werd ik drie dagen later overgeplaatst naar de muziekkapel als... xylofonist. Ik was onschadelijk gemaakt, want met een xylofoon kun je nu eenmaal niet raak schieten.

Zou het eigenlijk ook geen oplossing zijn voor de « meer dan dertig procent » universitairen, die vandaag weigeren toe te treden tot het kader ? Allemaal de muziekkapel in ! Heerlijk, zeg : allemaal naar het slagveld met de xylofoon. Geen marsmuziek natuurlijk, maar « alle Menschen werden Brüder »...

W. RUYSLINCK.

KONFERENTIE VAN WENEN
voor Europese veiligheid en samenwerking

door Michel VINCINEAU, Wetenschappelijke Vorser

Van 29 november tot 1 december 1969 vond te Wenen een « Konferentie voor Europese veiligheid en samenwerking » plaats. Driehonderd afgevaardigden en waarnemers van zesentwintig landen en van drieëntwintig internationale organisaties namen eraan deel.

De deelnemers kwamen in vier kommissies bijeen, die respektievelijk volgende thema's bestudeerden : de huidige territoriale realiteiten in Europa, de wegen die kunnen leiden tot de verwezenlijking van een kollektieve veiligheid in Europa, de ontwapening, diverse vormen van Europese samenwerking. De werkzaamheden van de tweede kommissie zullen in het bijzonder onze aandacht weerhouden, daar ze eens te meer getuigen van de opiniestroming die steeds sterker de regeling eist van de vraagstukken die uit de tweede wereldoorlog voortkwamen, en het verdwijnen van de overblijfselen van de koude oorlog.

Deze kommissie hoorde twee verslaggevers ; de eerste, M. Stanislaw Trepczynski, uit Polen, onderstreepte de gevaren die verbonden zijn aan de huidige situatie die gekenmerkt is door het antagonisme van de twee militaire blokken en door de bewapeningswedloop. Hij toonde ook hoezeer de huidige omstandigheden aanleiding geven tot de studie en de oprichting van een stelsel van kollektieve veiligheid en samenwerking. De volgende verslaggever, een Belg, M. Jean Gayetot, legde op zijn beurt alle gevaren bloot die het gevolg zijn van de toestanden in Europa. Hij legde de nadruk op de rol die de verenigde inspanningen der sociale vredelievende krachten kunnen spelen.

De wens der twee sprekers, de Europese veiligheid te zien bevestigen en, in zekere zin, te zien institutionaliseren, werd gunstig onthaald door de andere leden van de kommissie. Zo werd door het merendeel der deelnemers als uiterst positief beschouwd, enerzijds de uitnodiging die door de Oostelijke landen werd gelanceerd om een pan-Europese konferentie bijeen te roepen, en anderzijds de Finse beslissing, een dergelijk bijeenkomst op haar grondgebied te ontvangen. Meerdere sprekers drongen aan op de noodzaak zulk een konferentie zeer nauwkeurig voor te bereiden, in het bijzonder door het vermenigvuldigen der bilaterale en multilaterale kontakten.

Wat betreft haar konkrete resultaten, waarop we nog zullen moeten terugkomen, werden verschillende voorstellen te berde gebracht :

Sommigen suggereerden de ondertekening van een niet-aanvalspakt tussen het Atlantisch bondgenootschap en het Warschau-pakt, anderen stelden de oprichting voor van instellingen die de verbreding van de Europese samenwerking en de vrijwaring van de veiligheid van het oude kontinent tot doel zouden hebben. De onaantastbaarheid der huidige grenzen en de eerbiediging der territoriale integriteit der Staten bleken beginselen te zijn die aan de basis moeten liggen van de toekomstige organisatie van Europa. Eveneens werd de noodzaak erkend, tussen de Europese staten een wijze van regeling van meningsverschillen te vinden

(vervolg blz. 6)

DE SCHANDALIGE ONTHOUDING VAN BELGIE IN VERBAND MET HET VERBOD VAN CHEMISCHE WAPENS

De politieke commissie van de Algemene vergadering van de OVN komt het gebruik van chemische en bacteriologische wapens te veroordelen.

Hier is inbegrepen de anti-oproer wapens en de procédés voor het ontbladeren. Dit besluit werd genomen met 58 stemmen tegen 3 en 35 onthoudingen.

Verenigde Staten, Australië en Portugal Frankrijk, Luxemburg en... BELGIE bevinden zich onder de landen die zich onthouden hebben.

Deze Belgische onthouding is des te schandaliger gezien ze plaats heeft op een ogenblik waarin wetenschappelijk het bewijs geleverd is welke nefaste gevolgen de produkten voor ontbladering in Viëtnam tot gevolg hebben.

Waarom dekt onze CVP-BSP regering zulkdanige praktijken ?

Biafra in navolging van Katanga

« Men kan zeggen dat een zeker neo-kolonialisme, veroorzaakt door de rijkdommen van Biafra en vooral door zijn petroleum, in Nigeria oneindig meer doden op zijn geweten heeft dan eender welke koloniale oorlog van het verleden » : dit kommentaar van « Le Soir », hoewel het een weinig onnauwkeurig is, is toch een juiste weergave van de zin van de tragedie waarvan een hoofdstuk ten einde schijnt te lopen in dit dichtst bevolkte land van Afrika.

De vreselijke beelden van uitgehongerde kinderen die de TV toonde tijdens het konflikt, het aantal doden, dat door sommigen op 2 miljoen geschat wordt, alles wijst erop dat de bilan van deze oorlog, wanneer men hem werkelijk zal kunnen opmaken, zwaar zal wegen. Maar hij weegt niet voor allen op dezelfde wijze. Zo schat men, dat, ondanks de oorlog, de petroleumproduktie ongeveer 50 miljoen ton zou kunnen bedragen in 1970, tegen ongeveer 20 miljoen in 1966, jaar vóór het uitbreken van het konflikt. En het feit dat twee-derde van deze produktie voortkwam in 1966 uit hetgeen Biafra ging worden is vanzelfsprekend niet vreemd aan de afscheuring die op 30 mei 1967 door luitenant-kolonel Ojukwu, later generaal geworden, geproklameerd werd.

De oorzaak van deze afscheuring — en we raken hier één van de hoofdverantwoordelijkheden van deze zaak aan — is terug te vinden in de politiek die vóór de onafhankelijkheid gevoerd werd door de Britse koloniale administratie die zich steunde op de feodale muzelmannen van het Noorden, en tevens haar personeel rekruteerde bij de katholieke Ibo's van het Zuid-Oosten. De eerste regering van onafhankelijk Nigeria, geleid door een Eerste-Minister uit het Noorden, Sir Abubakar Tafewa Balewa, die een federaal regime had, werd in mei 1966 vervangen door een unitair regime op beslissing van een... Ibo, generaal Ironsi, die aan de macht kwam door de militaire staatsgreep van 15 januari 1966. En het is ten gevolge van een andere militaire staatsgreep, die in juli 1966 door mensen uit het Noorden werd doorgevoerd, dat de nieuwe regering van generaal Gowon het federaal regime opnieuw instelt, en zijn struktuur wijzigt door het aantal staten van vier op twaalf te brengen.

Men kan dus vaststellen dat de verklaringen van generaal Ojukwu, volgens dewelke het voor de Ibo's onmogelijk zou zijn met de andere Nigerianen in eenzelfde staat te leven niet altijd de militaire leiders der Ibo's geïnspireerd hebben. En al is het waar dat de slachting van Ibo's, in september 1966 in het Noorden, de middelpuntvliedende tendenzen hebben aangewakkerd, dan moet er toch aan toegevoegd worden dat in dezelfde periode Haoussas uit het Noorden in het Oosten werden uitgemoord, in die streek die zich zou afscheuren onder de naam Biafra.

In feite, indien de etnische konflikten, overgeërfd van de verdeeldheidspolitiek die de Britten voerden, een belangrijke rol gespeeld hebben in de afscheuring van Biafra, volstaan ze toch niet om haar te verklaren, noch om de buitenlandse steun te verklaren zonder dewelke het regime van generaal Ojukwu niet zolang had kunnen standhouden. Het feit dat twee der vier landen die Biafra erkend hadden — Ivoorkust, Gabon, Tanzania, Zambia — zeer nauwe betrekkingen onderhouden met Frankrijk is van evenveel betekenis als de Portugese tussenlandingen waarvan de luchtbrug genoot die Biafra van wapens voorzag, met de hulp van vliegtuigen waarvan sommige aan Amerikanen toebehoorden.

Indien voor Portugal, dat tevergeefs de bevrijdingsbeweging tracht te versloan in zijn Afrikaanse koloniën, het vanzelfsprekend was al wat de onafhankelijke staten van Afrika verzwakt te ondersteunen, werden voor andere de petroleumrijkdommen van Nigeria des te aanlokkelijker daar ze grotendeels onder kontrole kwamen van een afscheuringsregime dat door hen ondersteund werd. Wat Groot-Brittannië betreft, zijn zijn wapenleveringen te verklaren enerzijds door de zorg het monopolie niet aan de USSR te laten en anderzijds door de belangen van Shell en British Petroleum.

Zoals vroeger het koper van Katanga, was de petroleum van Biafra zeer verleidelijk en deed hij veel bloed vloeien terwijl hij tevens in zeker zin als materiële basis diende voor de operatie gericht op een « balkanizering » van Afrika om er beter belangen te verdedigen die helemaal niet Afrikaans zijn.

Maar zoals in Katanga, indien het noodzakelijk was een einde te stellen aan de afscheuring, volstaat dat echter niet om een einde te stellen aan deze belangen die in botsing komen enerzijds met de Afrikaanse volkeren en anderzijds met de werkers van hun oude metropolen.

luchtpiraten

Met 77 stemmen tegen 2 en 17 onthoudingen stemde de Algemene Raad van de UNO een resolutie die het stijgend gevaar van de luchtpiraterij aan de kaak stelt en die alle landen vraagt vervolgingen in te stellen tégen personen die deze misdaden begaan. Cuba en Soudan stemden tegen.

De Cubaanse vertegenwoordiger verklaarde dat zijn land bereid is bilaterale maar niet multilaterale akkoorden aan te gaan om het probleem op te lossen.

agnew en de « snobs »

Volgens een peiling van het instituut Louis Harris keuren 42 % van de Amerikaanse burgers de houding van vice-president Agnew af en dit om het herhaaldelijk beschimpen van de vredesmilitanten met termen als « snobs » en « defaitisten ». 40 % steunen hem. De andere ondervraagden hadden geen opinie.

52 % aanzien hem echter als de werkelijke woordvoerder van president Nixon.

idem voor de groten !

Paus Paulus VI ontving onlangs het bezoek van een groep Amerikaanse gouverneurs en in zijn toespraak verzocht hij de VS « aan de bekoring te weerstaan » wapens te leveren aan de ontwikkelingslanden. Hij verklaarde o.m. : « Wapens leveren aan behoeftige volkeren in plaats van levensmiddelen en geneesmiddelen stemt overeen met het geven van een steen in plaats van brood en een slang in plaats van vis ».

Wapenleveranciers luistert naar deze wijze woorden in plaats van uw geweten, want dat hebt ge niet, en wordt... MENSELIJK ! ! !

T.B.

« wir kommen zurück ! »

Goed nieuws uit de Bondsrepubliek. De Westduitse Bundeswehr heeft besloten de aanspreekvormen als « Herr General » en « Herr Hauptmann » af te schaffen. De Duitse militairen zullen hun meerderen kortweg aanspreken als « General » en « Hauptmann ». Kennen ze de naam ervan dan zullen ze zeggen « Hauptmann Müller ». De meerderen zullen van hun kant ook met de nieuwe aanspreekvormen rekening moeten houden. Kennen ze een soldaat Müller, dan zullen ze die niet meer gewoon als « Müller » mogen aanspreken maar als « Soldat Müller ».

Het « beste » leger moderniseert en gaat op alle gebieden met zijn tijd mee. Goed dat we het weten, daar kunnen we dan rekening mee houden als ze nog eens en dan voor de derde maal terugkomen.

De beleefdheid was er in het Duitse leger reeds vroeger op vooruit gegaan. Toen de Duitsers ons in september '44, na meer dan vier jaren bezetting, verlieten, waren hun laatste woorden « Wir kommen zurück ! ». Belofte maakt schuld maar in zo'n geval is het toch best niet aan te dringen !

Shell, Esso, Diamang, enz...

In de Portugese kolonies wordt het steeds meer de gewoonte om kleine kinderen te noemen naar de maatschappij waarvoor de vader werkt. Zo lopen er kinderen rond met voornamen als Shell, Esso en Diamang. Ook wordt het langzamerhand mode kinderen te noemen naar « grote mannen », zoals Magellan, Salazar, Hitler en Mussolini.

(GUERRILLA uit Goémare)

« arme » miljonairs

De statistieken i.v.m. de inkomsten van de Deense bevolking voor de jaren 1967-1968 tonen aan dat het land een 6.500 miljonairs bevat. Met de personen wiens inkomen een half-miljoen kronen bevat, komt men tot een 0,8 % van de bevolking die 25 % van de private accumulaties in handen hebben.

Wat vreemd is is dat 562 miljonairs officieel geen belastingen moeten betalen omdat hun fortuin hun geen winsten oplevert.

Het functionneren van dergelijk sisteem wordt door de DEMOKRATEN uitgelegd : een kapitalist kan een hoeve kopen, de fondsen die hij erin investeert ontsnappen aan de belastingen. Na een zekere tijd, gebruik makend van een prijsstijging, kan hij de hoeve verkopen met een grote winst. Hij spaart bijgevolg het geld uit dat hij aan de fiscus moest betalen.

Aangezien deze miljonairs het noodzakelijk geld niet hebben om de belastingen te betalen en een gewone arbeider het wel moet doen kunnen wij wel spreken van « arme » miljonairs !!!!!

3 gestapos

Het proces van drie leden van de Gestapo beschuldigd van medeplichtigheid aan de moord op 30.000 Berlijnse Joden tijdens Wereldoorlog II werd te Berlijn geopend. 542 getuigen zullen voor de rechtbank worden gedaagd. De 3 beschuldigden zijn : Otto Bovensiepen, 64 jaar, Kurt Venster, 58 jaar en Max Grautstück, 66 jaar.

Bovensiepen is een oud-SS-kolonel. In Denemarken aangehouden in 1946, werd hij in 1948 ter dood veroordeeld voor terrorisme, moord en sabotage. Zijn straf werd het jaar daarop tot levenslang omgezet en in 1953 werd hij vrijgelaten.

Bovensiepen die sedert maart 1967 in voorlopige hechtenis wordt gehouden te Berlijn, was leider van de Gestopa's in de Duitse hoofdstad van maart 1941 tot november 1942. Hij had Venter als adjunkt. Grautsück werkte als sekretaris van de « Joodse sectie » van de geheime politie. De 3 mannen zullen niet beoordeeld worden voor de moord op de Joden maar wel om deze moord op administratief plan te helpen begaan.

De beschuldigden verklaarden onschuldig te zijn aan het feit dat hen ten laste wordt gelegd.

Liban en de godsdiensten

Voor de eerste maal kreeg een Libanees burger, na een proces in het Hof van Beroep, de toelating zijn religieuse overtuiging NIET vermeld te zien op zijn identiteitsbewijzen. Het Hof van Beroep aanvaardde deze aanvraag vermits « het doel van de vraag geen aanval betekent op de religieuse overtuigingen of ze evenmin in twijfel trekt, doch een verschil tussen de Libanese burgers wil afschaffen en een nauwere band tussen hen tot stand wil brengen ».

Dit besluit zal een belangrijke vernieuwing brengen in het persoonlijk statuut van de Libanese burger. Totonogtoe was hij inderdaad verplicht, net als in Griekenland en in nog enkele andere landen, alle identiteitsbewijzen te voorzien van de melding tot welk geloof de burger behoorde.

politie staakt

Midden december was San Juan verlaten, tenminste door de politieagenten en dit tot 12 h, uur waarop in het centrum van de stad de politieagenten betoogden.

De protestmars was een gevolg van de regeringsbeslissing die de — beloofde — opslag tot januari zou uitstellen.

Stakingen en betogingen zijn zeker niet vreemd in Argentinië, en 1969 werd gekenmerkt door krachtige protestbewegingen doch het was de eerste maal dat men de politiemacht zag staken. Stijging van de levensduurte is ook van kracht door de [illegible] « flic ».

In 1969 weigerden de politieagenten bvb. repressiemaatregelen uit te oefenen tégen de arbeiders. Tijdens de lente werden zelfs pamfletten uitgedeeld waarbij zij door collega's opgeroepen werden niet op te treden tégen stakende arbeiders.

Om deze ongehoorzamen tot de orde terug te brengen werden door de regering troepen « trouwe » agenten en soldaten per vliegtuig naar San Juan overgebracht om de « muiters » te temmen. De bevolking stonde echter de muiterij en de sindikaten proclameerden evenéens hun actieve participatie.

wie zijn de P.D.G. ?

De EUROPEAN BUSINESS, een door de European Institute of Business Administration uitgegeven revue, publiceerde jl. de resultaten van een zeer interessante enquête die men bij een duizendtal « présidents-directeurs-généraux » van voorname maatschappijen van de wereld, waaronder 576 leiders van trusts van West-Europa en 492 van de Verenigde Staten, hield.

De vragen die hen gesteld werden besloegen de verschillende aspekten van hun levensloop dus zowel hun inkomen als hun opvoeding en hun sociale oorsprong.

Men kwam aldus tot de vaststelling dat in Frankrijk zowat 1/3 van de P.D.G. meer dan 2.400.000 per jaar verdienen. In West-Duitsland krijgen meer dan 40 % van de directeurs een zelfde jaarloon. In de Verenigde Staten is de standing van deze « bedienden » nog hoger.

Interessant is eveneens dat ongeveer 900 van deze directeurs uit de grote bourgeoisie afkomstig zijn en zelf grote bezitters zijn. De resterende directeurs zijn vertegenwoordigers van de middenstand.

wapens in detail

We weten dat elke Amerikaan een pistool, een geweer, een mitraillette, enz., kan kopen, er mee uitvoeren wat hij goed vindt (uitgezonderd natuurlijk mensen vermoorden, alhoewel we blijkbaar zouden kunnen zeggen dat officieus de regering wel toestaat dat men een aantal — niet nader te bepalen — mensen zou ombrengen).

Miljoenen Amerikanen kochten deze wapens, ofwel om zich te verdedigen tégen het steeds opkomende banditisme ofwel om andere niet nader te verklaren reden.

Maar wist U dat deze Amerikanen zich nu ook een intercontinentale raket met nucleaire lading kunnen aanschaffen ? Dit bewees een student van het Instituut voor technologie van Massachussets, JOSEF STEITZ, aldus de BOSTON GLOBE.

Deze student, aldus de krant, maakte gebruik van het feit dat de Amerikaanse militaire autoriteiten een aantal onderdelen en stukken van wapens die voorbijgestreefd zijn verkopen. Dit wil echter niet zeggen dat ze niet meer bruikbaar zijn !

De militaire autoriteiten verkopen deze in winkels. En in een winkel kan gelijk wie kopen.

Seitz kocht, aan 80 cents de kilo, de kern van een ATLAS-raket. In een militaire opslagplaats bij Boston, vond hij de eerste verdieping van een TITAAN-raket, en het electronisch commandosisteem van deze, alsook thermo-isolatrische platen en andere onderdelen...

Hem ontbreken alleen nog enkele delen van de romp en van de lanceerinstallatie. Hij zocht deze trouwens niet aangezien hij geen lokaal heeft waar deze objekten (een 7 m metend) konden opgeborgen worden, daarbij bezat hij evenmin de werkkrachten om de raket en de lanceerinstallatie te monteren.

Seitz verklaarde verder wel dat, met een beetje geld en een beetje geduld, alle ontbrekende stukken zouden kunnen verzameld worden voor de nucleaire lading van de raket.

Kortom, in Boston kan iedereen zich een nucleaire raket aanschaffen.

Wel moet gezegd worden dat Josef Steitz verklaarde de raket niet te willen monteren, noch te verkopen, maar met deze de mensen merciëlecmb cmb cmb mbn het gevaar wou aantonen van de commerciële operaties die de Amerikaanse autoriteiten uitvoeren.

« interceptie »

Sedert 21 september volgen de Amerikaanse douaniers aan de Mexicaanse grens de operatie « Interceptie ».

Onder de voorwendsel de invoer van verdovende middelen stop te zetten, heeft men zeer strenge wetten ingesteld. De Amerikaanse functionarissen behandelen elke Mexicaan die voorbij de grens komt als een potentiële smokkelaar.

De houding van de Amerikaanse douaniers heeft de verantwoordiging van de Mexicaanse opinie als gevolg en dit, niet omdat zij de smokkel van verdovende middelen steunt, maar wel omdat deze strikte kontrole vnl. toegepast wordt op Mexicaanse burgers. Bijgevolg houdt men duizenden Mexicaanse frontarbeiders op die in de Verenigde Staten aangeworven worden gedurende bepaalde periodes en door de vertraging ontslagen worden.

Ook de Mexicaanse firmas wiens produkten aan de grens worden tegengehouden worden enorm benadeligd.

De Mexicaanse pers meent dat de operatie « Interceptie » de zaken vergemakkelijkt voor de Amerikaanse smokkelaars van verdovende middelen. EL DIA schrijft o.a. dat de Amerikaanse autoriteiten, ondanks het feit dat ze de indruk geven tégen het banditisme te strijden de smokkel helpen. Invloedrijke personen van de Deep South hebben, volgens deze krant, interesten in de handel van verdovende middelen, en het is wellicht daarom dat Washington de Mexicaanse protesten onbeantwoord laat.

Onze nieuwe brochure is verschenen

Onze uitgave over HO CHI MINH is van de pers.
In de inhoud vindt u :
Zijn leven, zijn strijd, zijn testament enkele gedichten en een artikel van mevr. Isabelle Blume « MIJN VRIEND HO ».
Deze brochure kan bekomen worden door overschrijving van 20 F + 3 F verzendingskosten op Prk 10.112.88 van de BUVV - Bagattenstraat 44 Gent.
Boekwinkels en organisaties ontvangen een biezondere korting bij aankoop van minimum 10 exemplaren.

In voorbereiding « Kunst en Maatschappij ».
Een uitgave met medewerking van Renaat Braem, Ward Ruyslinck, Lucien Goethals, Raoul Servais, Chantal De Smet, Jan Verwest en Leo Madelein.

« Vrede » wil de spreekbuis zijn van al diegene die — door degelijke informatie of voorstellen — een bijdrage willen brengen tot de internationale ontspanning.
De redactie doet dan ook beroep op de medewerking van al diegene die hiertoe kunnen bijdragen.
Ook de lezers van « Vrede » kunnen hieraan hun medewerking verlenen.
De ondergetekende artikels beantwoorden dan ook niet noodzakelijkerwijze het standpunt van de redaktie.

VOLGENS HET HUIDIG TEMPO...

nog 294 jaar !

De Viëtnamese oorlog zal binnen een 294 jaar gedaan zijn. Inderdaad, bekijken wij de cijfers van de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Viëtnam dan zien we dat zij met een tempo van 1.732 man per jaar 294 jaar zullen nodig hebben alvorens de Viëtnamese grond te zuiveren van elke Amerikaanse aanwezigheid.

Ziehier de cijfers van 31 augustus tot 2 oktober jl. :

31 augustus	509.800
4 september	509.600
11 september	508.000
18 september	510.200
25 september	511.500
2 oktober	509.600

Grootste hinderpaal voor vrede: AMERIKAANSE STEUN AAN RECHTSE DIKTATUUR IN SAIGON!

door Staf Schmidt

In zijn laatste « vredestoespraak » bevestigde Nixon dat de Amerikanen over een « geheim plan » beschikken voor de terugtrekking van alle grondtroepen uit Viëtnam : dat zijn er ongeveer 200.000 van de 500.000 die op dit ogenblik temidden van de Viëtnamese bevolking pacifikatie-opdrachten uitvoeren.

Het dorp Song My is daarvan slechts één enkel voorbeeld dat toevallig de mazen van een goed georganizeerde censuur wist te ontglippen en de voorste linies van de wereldaktualiteit kon bereiken. We mogen echter nooit vergeten dat er honderden en duizenden Song My's bestaan waarvan het onmenselijke lijden nooit in een rechtszaal zal behandeld worden, waarvan nooit iets in de kranten zal te lezen zijn, waarover nooit geen debatten voor TV zullen gehouden worden.

Het is een feit dat Nixon thans sterk onder druk staat van de Amerikaanse opinie, die volgens allerhande peilingen in meerderheid gewonnen is voor een spoedig terugtrekken van de Amerikaanse troepen uit Viëtnam. Het spreekt vanzelf dat Nixon, evenals elk politiek leider, verplicht is in zekere zin met deze eskalatie van vredesmanifestaties rekening te houden. Gezien de kapitalistische belangen die hij moet behartigen zijn de zgn. « vredesdaden » die hij moet stellen druppels op een hete plaat, niettegenstaande zij, ten gerieve van diezelf de publieke opinie verpakt worden als spektakulaire vredesstunts.

Nooit mogen we vergeten dat Nixon eigenlijk méér oor en oog heeft voor de « deskundige opinie » van zijn direkte omgeving. Daar wordt op de eerste plaats sterk op het voortzetten van de oorlog aangedrongen. De officieren van het leger in Viëtnam behoren tot de voorstanders van de oorlogsvoering, en ook het Amerikaanse ministerie van Defensie kan geen verlies tolereren

Een extreme opinie wordt verwoord door iemand als de goeverneur van Georgia, de heer Maddox, die verkondigde dat de Amerikanen in Viëtnam zijn op bevel van God. Overigens dreigen volgens Maddox ook de VS zelf overrompeld te worden door het « kommunisme » van de goddeloze beatniks, parasieten, hippies en anarchisten.

De voornaamste hinderpaal op de weg naar vrede is ongetwijfeld het in bescherming nemen door de VS van de rechtse diktatuur in Saigon. Deze beseft maar al te goed dat zij vecht voor haar bestaan en dat elk kompromis in haar nadeel moet uitvallen. Met het oog op de bescherming van deze « regering » heeft de Amerikaanse minister van Defensie, Laird, reeds als zijn mening te kennen gegeven dat er over tien jaar nog altijd Amerikaanse soldaten in Zuid-Viëtnam zullen zijn, ook al zouden die volgens Laird dan niet meer in gevechtsakties betrokken zijn.

Averell Harriman, die onder president Johnson de Amerikaanse delegatieleider op de besprekingen te Parijs was, heeft in een interview met een Italiaans weekblad ongetwijfeld de meest duidelijke taal gesproken : « Het terugtrekken van de Amerikaanse troepen uit Viëtnam wordt vooral gehinderd door onze steun aan de kleine rechtse groep die thans te Saigon de macht uitoefent ». Thieu en zijn kliek verzetten zich het hevigst tegen de vorming van een koalitieregering, ofschoon dit volgens elk niet-bevooroordeeld waarnemer het enig politiek alternatief is voor het huidige lijden van het Viëtnamese volk.

NIXON

Uittreksel van de speech van Richard Nixon, president van de Verenigde Staten van Amerika op 8 december 1969 :

« Voor de toekomst zou ik dit willen toevoegen : als we de keerzijde van de „ medaille " bekijken, stellen we vast dat 1.200.000 Amerikanen naar Viëtnam werden gestuurd en dat 40.000 er het leven lieten. Op de een of de andere wijze hebben zij praktisch alleen een hulp gebracht aan de Zuidviëtnamese bevolking. Zij bouwden wegen en scholen, kerken en pagodes ».

NOG NIXON

President Nixon verklaarde op een receptie aangeboden aan 26 vrouwen, moeders of echtgenoten van Amerikanen vermist in Viëtnam, dat het Nationaal Bevrijdingsfront en het leger van Noord-Viëtnam « een van de meest revolterende systemen van gevangenschap toepaste van de geschiedenis van alle oorlogen » en dat dit probleem onafhankelijk van de negociatie van het conflict moest geregeld worden.

Te Saigon, verklaarden 2 Amerikaanse soldaten door het NBF vrijgelaten dat, gezien de wijze waarop ze behandeld en verzorgd werden, « ze nooit meer de wapens zouden kunnen opnemen tégen deze mensen ».

IN CIJFERS De jaarlijkse waardevermindering van de munten

De First National City Bank publiceert in haar jaarlijks eindejaarsverslag het wereldoverzicht betreffende de geldontwaarding. Hierbij wordt de vermindering van de binnenlandse koopkracht van de nationale valuta afgemeten aan de stijging van levensonderhoud of van de consumenten-prijsindexen, zoals die door de verschillende regeringen wordt bekendgemaakt. In de industrielanden van Europa nam in 1968 de geldontwaarding aanzienlijk toe. Het verlies aan binnenlandse koopkracht van de Franse franc steeg van 2,6 % in 1967 tot 4,4 % in 1968.

Voor de Britse pond betekende dit 4,5 % inplaats van 2,4 % het jaar voordien.

De Duitse mark daalde met 1,6 % in koopkracht als gevolg van de verhoging van de BTW (de revaluatie is hier nog niet inberekend).

De dollar kende van 1958 tot 1968 een jaarlijkse waardedaling van 1,9 % en blijft zodoende bovenaan de lijst staan.

Voor de andere industriële landen varieerde het percentage tijdens de vernoemde tien jaar van 2 % tot 4,9 %. Vergeleken met 1967 daalde de koopkracht van de dollar van 2,7 % tot 4 %.

De Nederlandse gulden kende in 1968 een waardevermindering van 3,6 % tegen 3,3 % in 1967. Voor de Belgische frank was dit 2,7 % in 1968 tegen 2,8 % in 1967.

	Index-waarde van het geld ('58 = 100)		Jaarlijkse waardevermindering in %		
	1963	1968	'66-'67*	'66-'67	1968
GUATEMALA	100	98	0,2	0,5	1,9
EL SALVADOR	102	97	0,3	1,4	2,5
VENEZUELA	95	92	0,9	— 1,0	1,0
THAILAND	101	89	1,2	3,8	2,2
VERENIGDE STATEN	94	83	1,9	2,7	4,0
GRIEKENLAND	92	83	1,9	1,6	0,4
HONDURAS	95	83	1,9	2,5	2,2
LUXEMBURG	95	82	2,0	2,2	2,5
CANADA	94	81	2,2	3,5	3,9
ZUID-AFRIKA	83	80	2,2	3,3	1,8
DUITSE BONDSREPUBLIEK	90	80	2,2	1,7	1,6
AUSTRALIE	92	79	2,2	3,1	2,6
BELGIE	94	79	2,3	2,8	2,7
MAROKKO	83	79	2,3	— 0,8	0,5
MEXICO	90	77	2,5	2,9	2,2
ZWITSERLAND	90	76	2,7	3,8	2,3
JAMAICA	85	75	2,8	2,8	3,7
PAKISTAN	94	74	2,9	6,5	0,2
VERENIGD KONINKRIJK	90	74	2,9	2,4	4,5
NIEUW-ZEELAND	90	71	3,0	5,7	4,1
OOSTENRIJK	87	73	3,0	3,8	2,7
IRAN	79	73	3,1	1,6	0,7
IERLAND		73	3,1	3,0	4,6
NEDERLAND	90	72	3,2	3,3	3,6
ITALIE	86	72	3,2	3,1	1,4
PORTUGAL	90	72	3,3	5,2	5,7
NOORWEGEN	88	72	3,3	4,2	3,4
ECUADOR	87	72	3,3	2,2	4,7
ZWEDEN	87	70	3,5	4,1	1,9
FRANKRIJK	80	69	3,8	2,6	4,4
FILIPPIJNEN	86	68	3,8	5,7	— 0,1
FINLAND	86	62	4,7	5,4	7,7
JAPAN	79	62	4,7	3,8	5,1
ISRAEL	78	61	4,9	1,6	2,1
DENEMARKEN	82	60	4,9	7,7	7,1
FORMOSA	68	60	5,0	3,2	7,3
SPANJE	78	54	5,9	6,1	4,7
INDIA	87	54	5,9	11,7	8,1
BOLIVIA	66	48	7,1	7,1	4,9
TURKIJE	65	47	7,3	12,8	5,6
IJSLAND	74	44	7,8	3,2	12,0
COLUMBIA	61	37	9,6	7,6	5,5
PERU	68	37	9,6	8,7	16,2
JOEGOSLAVIE	71	34	10,2	6,5	6,2
KOREA	64	32	10,8	9,8	9,7
ZUID-VIETNAM	84	23	13,5	30,4	22,0
CHILI	37	11	20,1	15,3	21,0
ARGENTINIE	20	7	23,8	22,7	13,9
BRAZILIE	15	2	32,1	22,8	19,5
INDONESIE	8	°	58,9	62,9	55,6

* gemiddeld over deze jaren.
° minder dan 1.

nieuwjaarsbrief van Griekse politieke gevangenen

226 Griekse politieke gevangenen, zowel vrouwen als mannen, die actueel in gevangenissen van de streek rond Athene zitten en die tot alle takken van de weerstand behoren, hebben aan het Griekse volk en aan de internationale opinie een boodschap gezonden n.a.v. het nieuwe jaar.

De tekst van deze boodschap, in het geheim naar het buitenland gesmokkeld en bekend gemaakt door een delegatie van het Patriotisch Front, verklaard :

« Naar aanleiding van de feesten van het nieuwe jaar, zenden de Griekse politieke gevangenen van ALLE TENDENZEN aan het Griekse volk en aan de verdedigers van de vrede, de vrijheid en de rechtvaardigheid in de wereld, hun beste wensen.

» Wij richten een speciale groet naar onze Europese vrienden die, in de Griekse tragedie, terecht een paneuropese krachtproef zien en die aan onze zijde strijden voor de uitroeiing van het besmettingscentrum dat het neo-fascistisch regime van Athene voor Europa is.

» Een grote les die moet getrokken worden uit de tragische ondervinding van Griekenland is dat het verlies van de demokratische kontrole op de gewapende krachten leidt tot de usurpatie van de macht door groepen met dictatoriale tendenzen die ageren buiten de nationale wil en tégen de meerderheid van de officieren zelf.

» Wij kunnen nog een andere les uit deze ervaring halen : de tijd waar een politiek sisteem — steunend op terreur en bloed — tot stand kon komen is definitief voorbij. Het is DAAROM dat de Griekse junta de staat van beleg niet durft afschaffen. De junta heeft geen populaire steun gevonden zomin als een politieke. De junta vindt verzet bij alle sociale lagen, bij de politieke machten, bij het staatshoofd, bij de eer, de waardigheid en de onafhankelijkheid van de natie. Het is DAAROM dat zijn omverwerping ZEKER is. Het zal de vrucht zijn van de, steeds ontwikkelde, strijd van het Griekse volk in het kader van de gemeenzame strijd van de weerstandsorganisaties, van de internationale afkeuring van de tirannen en van het verzet van de volkeren en de demokratische regeringen.

» Terwijl vandaag Europa de oplossing van zijn meest kritische problemen langs onderhandelingen en met pacifistische middelen tracht te bekomen, betekent de Griekse tragedie, overblijfsel van de meest verschrikkelijke ogenblikken van het Europees verleden, een onderwerp van verantwoordelijkheid voor de Europese gemeenschap.

» Wij drukken onze hoop uit dat 1970 vermindering van internationale spanningen zal betekenen, alsook positieve pogingen zal naar voor brengen voor het nader tot stand komen van de eenheid van de volkeren langs nieuwe wegen.

» En we zijn zeker dat het nieuwe jaar het jaar zal zijn van de grote strijden van het Griekse volk om haar onafhankelijkheid te herwinnen ».

Tussen de 226 ondertekenaars treffen we de namen aan van M.M Kalergi, Fofi Lazarou; Popi Tsebelikov; Margarita Yiarali en C. Filinos; T Benas, L. Kyrkos; V. Filias; Gr Farakos; A. Kaneliopoulos, kolonel C. Zissiou; majoor C Pneumatikos, kapitein A. Pneumatikos; kapitein Zervopoulos; D. Boulogos; Reclitis, N. Kias; D. Dariotos; G. Floratos; L. Kyritis; A. Angelidis; A. Papalexiov; Al. Josifidis; C. Missios; A. Baras; P. Nefeloupos; L. Kolovos, C. Verros; S. Stefanidis; E. Tsiloglou; Th. Vassilopoulos; J. Kaounis, enz...

Aldus vinden we het Patriotisch Front, de Demokratische Verdediging, de Weerstandsbeweging van de Monarchistische officieren, de Griekse Kommunistische Partij, de Unie van Linkse Demokraten (EDA), de syndikaten, de Lambrakisjeugd en de studentenorganisatie Rigos Ferreos vertegenwoordigd.

INDONESIË VANDAAG

Juicht, Belgen, juicht. Van 7 tot 19 januari heeft een delegatie uit ons Belgenland Indonesië bezocht. De ekonomische commissie stond, traditioneler wijze, onder de zeer kundige leiding van Prins Albert. Naast de « Rode Leeuw », minister Fayat, maakten 25 vooraanstaande zakenlieden deel uit van het gezelschap...

We hebben mogen vernemen dat te Djakarta besprekingen werden gevoerd op het hoogste regeringsvlak. Een akkoord voor financiële bijstand voor 1970 ten bedrage van 125 miljoen frank en een kultureel akkoord zouden ondertekend zijn. Dit was het kleine (!) visje (dat de Belgische gemeenschap betaalt) dat moest dienen om de grote vis te vangen...

Men hoopt, zo schreef de pers, ook klaar te komen met een akkoord voor het waarborgen van Belgische investeringen in Indonesië...

Bij het schrijven van dit artikel kennen we nog geen resultaat.

* * *

Het blijkt dus dat vooraanstaanden van ons land zeer weinig weten, of tenminste willen weten, van wat in Indonesië eigenlijk gebeurd is en nog gebeurt. « Le Monde » van 14 januari komt nog bekend te maken dat in de laatste weken talrijke hoge functionarissen, hoge officieren en generaals werden aangehouden verdacht van sympathie tenoverstaan van de vroegere president Soekarno. De minister van Buitenlandse Zaken Adam Malik, de man die in september voor een internationaal jeugdtreffen kwam spreken over de rechten van de mens..., maakte zelf persoonlijk bekend aan Spiro Agnew, vice-president van de U.S.A., dat vice-admiraal Tadidjan en enkele andere generaals aangehouden werden.

* * *

Nederland heeft meer belangstelling. Het Indonesië komitee, waarvan vooraanstaande personaliteiten deel uitmaken, brengt regelmatig belangrijke informatie over de toestand in Indonesië.

Hogergenoemd komitee is als volgt samengesteld : L.J. Bot, Prof. Dr. J. de Graaf, Prof. Dr. J. de Haas, Pater J. van Hilsdonck, Mevr. Bebeb-Lampe, Dr. J. Pluvier, A.G. van der Spek, J. van Tijn, Pater F. Veelenturf, P. Verdooren, Mej. Drs. M. Voitus van Hamme, Prof. Dr. W. Wertheim, Dr. W. Wolters, Dr. H. van der Wusten en de Vrijzinnige Christelijke Studenten Bond van Amsterdam.

Bij de behandeling van de begrotingen van Buitenlandse Zaken en Ontwikkelingssamenwerking waarbij eveneens de betrekkingen met Indonesië tersprake moesten komen, werd door het Indonesië Comité volgende OPEN BRIEF aan de leden van de Tweede Kamer der Staten Generaal gezonden :

1. Enkele maanden geleden berichte de te Londen gevestigde, op strikt humanitaire grondslag werkende, apolitieke organisatie Amnesty International, dat, zover als de gegevens waarover de organisatie beschikt strekken, Indonesië het land is, waar zich verreweg het grootste aantal politieke gevangenen bevindt. Dit aantal werd door Amnesty International nog in juli 1969, tijdens een oriëntatiereis door Indonesië, op grond van officiële inlichtingen gesteld op 116.000. De Indonesische regering heeft kort geleden dit aantal bevestigd, maar eraan toegevoegd, dat van dit aantal zich in feite 47.000 op vrije voeten zouden bevinden maar zich wekelijks behoren te melden. Door deskundige waarnemers wordt ernstige twijfel geuit aan de juistheid van dit gegeven en dit aantal vrijgelatenen; maar zelfs als het juist zou zijn, betekent het dat zich ongeveer 70.000 personen, zonder enig rechterlijk vonnis, in gevangenschap bevinden. (Officieel is bevestigd, dat slechts ongeveer 100 personen zijn berecht en veroordeeld).

2. De omstandigheden waaronder de overgrote meerderheid der gevangenen zijn gedwongen te leven, tarten elke beschrijving. Voor tal van details kan worden verwezen naar een recent artikel, getiteld TERREUR IN INDONESIE, in het dagblad Trouw van 20 september 1969; en naar rapporten o.a. van Amnesty International.

3. Tegenover door de Indonesische regering aangekondigde, maar nog niet gerealiseerde plannen om vóór het einde van dit jaar 27.000 politieke gevangenen, behorende tot de zogenaamde categorie C — « lichte gevallen » — vrij te laten, staat het ontstellende, van officiële zijde bevestigde bericht, dat 2.500 politieke gevangenen als ballingen zijn overgebracht naar het zeer ongezonde en onvruchtbare eiland Buru in de Molukken. De verbanning heeft plaatsgevonden zonder enig rechterlijk vonnis of gerechtelijk onderzoek. De Procureur-Generaal Sugih Arto verklaarde kort geleden : « Een proces is niet nodig; onze rechtsgrond is sterk genoeg en onze rechters zijn overbelast met het behandelen van corruptiezaken e.d. » De maatregel betreft gevangenen, die geacht worden tot de zg. categorie B te behoren, hetgeen wil zeggen : een min of meer leidende positie te hebben bekleed in vóór 1965 volstrekt wettig toegelaten organisaties, die thans achteraf als links georiënteerd in de ban zijn gedaan. Tot de overgebrachten behoren tal van bekende en vooraanstaande intellectuelen. Er zijn betrouwbare berichten op grond waarvan kan worden aangenomen dat de beroemde schrijver Pramudya Ananta Tur zich bij de naar Buru verbannenen bevindt. Ten aanzien van de omstandigheden en overlevingskansen op het eiland Buru kan worden verwezen naar Indonesië Informatie nr 4.

Nog verontrustender is, dat de Indonesische autoriteiten het plan hebben aangekondigd, in de loop der volgende jaren alsnog 7.500 gevangenen naar Buru over te brengen, hetgeen inhoudt dat deze overbrenging niet als een slechts tijdelijke maatregel wordt gezien, maar als een blijvende uitschakeling van ongeveer 11.000 mensen uit het maatschappelijk leven. De aandacht in Nederland voor deze maatregel, die grove willekeur en een ernstige schending van de meest fundamentele rechten van de mens betekent, is opvallend klein in vergelijking tot de aandacht, die indertijd in de jaren twintig vanuit de Staten Generaal ten deel viel aan de verbanning van ongeveer 1.500 van linkse sympathieën beschuldigden naar Boven Digul in Nieuw Guinea; opvallend gering ook in vergelijking met de aandacht in onze pers en in de Staten Generaal geschonken aan de politieke ballingen op het Grieksc eiland Leros.

4. De bijzonder ernstige toestanden, vermeld sub. 1. en 2., en de nog meer verontrustende maatregelen, vermeld sub. 3 dienen te worden gezien in het licht van een algemene sfeer van rechteloosheid en militaire terreur, zoals zij in het huidige Indonesië heersen. Hierbij moet allereerst herinnerd worden aan de grondslag waarop het huidig door militairen beheerst regiem is gevestigd : een massamoord, in de laatste maanden van het jaar 1965, op vele honderdduizenden volstrekt onschuldigen aan de militaire staatsgreep van 30 september 1965; een massamoord waarover het eerste woord van spijt van de zijde van de huidige Indonesische regeerders nog moet worden gesproken.

Daarnaast kan worden gewezen op de periodiek terugkerende betrouwbare berichten over moorden op groepen gevangenen (vgl. het gebeurde in Purwodadi eind 1968); op het in feite naar het schijnt onbeperkte recht van de militaire overheden om mensen te arresteren, waardoor de aangekondigde vrijlating van groepen politieke gevangenen in werkelijkheid zou kunnen neerkomen op een loos gebaar; en ten slotte op de onmogelijkheid voor mensen, die zich op vrije voeten bevinden maar ooit gevangen zijn geweest, of uit anderen hoofde, bijvoorbeeld via familierelaties als politiek « verdacht » worden beschouwd, om zich een model van bestaan te verwerven zonder een door plaatselijke militaire autoriteiten afgegeven « surat bersih » — een verklaring van politieke zuiverheid. Zelfs voor kinderen die een middelbare school willen bezoeken, wordt een surat bersih vereist.

5. De sub. 4. gegeven algemene karakterisering van het huidige Indonesische bewind wordt — en dit is in het kader van de door Nederland verstrekte ontwikkelingshulp van groot belang — ook weerspiegeld in het gevoerd economisch beleid. **De toenemende rol van het buitenlandse bedrijfsleven roept ernstige bedenkingen op. Buitenlandse bedrijven zijn veelal quick yielding projects, in de eerste plaats afgestemd op de belangen van de ondernemer en nauwelijks op het algemeen belang van de Indonesische economie.** Er zijn tal van gegevens beschikbaar waaruit blijkt dat bepaalde groepen van de bevolking (vissers, boeren, arbeiders) direct het slachtoffer worden van de activiteiten van buitenlandse ondernemers. Voorts werken de aan de kredietleveranties verbonden voorwaarden, zoals het openen van de Indonesische markt voor buitenlandse goederen, ten nadele van de reeds bestaande inheemse industrie die de concurrentie niet kan volhouden.

Maar niet alleen dreigt op economisch terrein door de toenemende rol van het buitenlandse bedrijfsleven Indonesië in hoge mate afhankelijk te worden van de buitenwereld, waardoor een eigen ontwikkeling van de nationale economie ernstig wordt vertraagd of belemmerd; ook mag worden opgemerkt dat de bijna volstrekte afwezigheid van enige niet door de militaire autoriteiten beheerste vakorganisatie iedere tegenweer tegen deze toenemende buitenlandse invloed verhindert. Daarbij komt dat de economische hulp zoals die o.a. door Nederland aan de regering in Djakarta wordt geboden, opgevat wordt als een blijk van morele steun aan het huidige Indonesische bewind. Gezien het ondemocratisch karakter van dit regiem is dat een ongunstig effect. Aangezien bovendien door het ontbreken van een krachtige parlementaire controle geen effectief democratisch toezicht op de werkelijke bestemming van de verleende economische hulp mogelijk is, komt de huidige hulpverlening, in de vorm van kapitaalsoverdracht en nauwelijks meer als technische hulp, neer op een onverantwoorde steun aan een dictatoriaal regiem

6. Na de « Act of free Choice », die een bespotting was van alles wat met « vrij » of « keuze » te maken heeft, en die een schending inhield van het Verdrag van New York van augustus 1962, zijn de Papoea's van West-Irian gedwongen het gezag van de regering in Djakarta te erkennen. Aan generaal Sarwo Edhie de taak de onwilligen tot rede te brengen; van de wijze waarop hij in het verleden een dergelijke taak vervuld heeft, leggen de tarijke Lidice's en Putten's op Oost- en Midden-Java getuigenis af.

In verband met het bovenstaande dringen ondergetekenden er bij u, leden van de Staten Generaal, op aan, de Nederlandse regering te wijzen op de noodzaak :

— haar verontrusting tot uitdrukking te brengen over de voortdurende staat van rechteloosheid in Indonesië;

— de grootst mogelijke terughoudendheid te betonen bij het verlenen van economische hulp aan Indonesië, aangezien deze als morele steun aan het regiem in Djakarta kan worden opgevat en door dit bewind ook als zodanig wordt gezien;

— aan te dringen op een zo spoedig mogelijke vrijlating van alle politieke gevangenen die niet bij rechterlijk vonnis zijn veroordeeld of alsnog, binnen afzienbare tijd, voor het gerecht worden gedaagd, met de nodige garanties dat de vrijgelatenen een minimum aan bestaans- en rechtszekerheid zullen genieten;

— in afwachting daarvan aan te dringen op het toelaten van een Nederlands of internationaal team van neutrale waarnemers op het eiland Buru en in gevangenenkampen, waarnemers die tevens de bevoegdheid dienen te hebben de omstandigheden na te gaan waaronder groepen politieke gevangenen worden vrijgelaten en daarna door de autoriteiten worden behandeld.

KOMITEE INDONESIE

DE U.S.A. EN ZUID-AFRIKA

De Verenigde Staten verklaarden sedert ruime tijd dat zij, getrouw aan de UNO beslissing, het embargo hadden geheven op de wapenlevering aan Zuid-Afrika.

De RAND DAILY MAIL (Zuidafrikaanse krant), publiceerde gegevens waaruit duidelijk wordt dat de Zuidafrikaanse republiek het tweede (gerangschikt volgens orde van belangrijkheid) land van Afrika is voor de aankoop van wapens aan de U.S.A.

In 1969 kochten zij van de Verenigde Staten voor 2,1 miljoen rand (1 rand = ca. 70 F, dus zowat 147 miljard).

Het schijnt echter dat deze handel zonder medeweten van het Amerikaanse Kongres gebeurt aangezien volksvertegenwoordiger M. COUGHLIN, van Pennsylvania, verklaarde dat « hij met verbazing zag dat wij wapens verkochten aan Zuid-Afrika en dit in flagrante tegenstelling met het embargo dat wij zelf instelden ».

VRIENDENDIENST ?

De regering van Zuid-Afrika verleende een lening van 28 miljoen dollar aan de Portugese regering voor de bouw van een reuzestuwdam te Cabora-Basse, in Mozambique.

Deze lening die een interest van 6 % heeft en terugbetaalbaar is vanaf 1.4.1967 werd verleend in functie van de deelneming van Zuid-Afrika aan het consortium « Zamco ».

steeds meer burgelijke slachtoffers

Het sekretariaaat van de UNO komt cijfers bekend te maken voor wat betreft het aantal burgerlijke slachtoffers tijdens de laatste konflikten. Deze zijn onrustwekkend en nemen aanzienlijk toe.

Voor de oorlog 14-18 : ± 5 miljoen doden waaronder 4 % burgers.

Voor de oorlog 39-45 : ± 70 miljoen doden onder wie 45 % burgers.

Tijdens de oorlog in Korea : 60 % burgers.

Als gevolg van de Amerikaanse interventie in Viëtnam reeds 85 % burgerlijke slachtoffers...

vertrouwen in Nixon ?

M. Ralf Bunch, adjunct-secretaris-generaal van de Verenigde Naties, Nobelprijswinnaar voor de Vrede in 1960, verklaarde dat hijzelf en vele negerleiders met dewelke hij zich had onderhouden weinig vertrouwen hebben in de strijd die de Nixon-administratie zou zijn aangegaan tégen het racisme.

« De zwarten hebben geen groot vertrouwen in M. Nixon, in M. John Mitchell, de minister van Justitie, noch in vice-president Agnew » verklaarde hij. « De regering zou de oorlog tegen het racisme moeten voeren op dezelfde schaal als zij de oorlog in Viëtnam voert, dit wil zeggen er 30 miljard per jaar aan spenderen ! »

Israël en de UNO

De Algemene Raad van de Verenigde Naties veroordeelde met 52 tégen 12 stemmen en 49 onthoudingen de politiek « van collectieve repressie en sancties tégen het environnement » door Israël toegepast op de bezette gebieden.

na de raad van Europa

Gans het Griekse kabinet, Eerste-minister op kop, onthaalde op een enthousiaste wijze minister van Buitenlandse Zaken Panayotis Pipinellis na zijn onderhandelingen te Parijs. M. Papadopoulos, Eerste-minister, verklaarde : « Ik ben fier dat U Griekenland hebt vertegenwoordigd voor de Europese Raad, veldslag waaruit ons land als overwinnaar (sic) is getreden ».

De minister van Buitenlandse Zaken verklaarde van zijn kant « fier te zijn aan deze veldslag te hebben kunnen deelnemen » alsook dat, dank zij de Eerste-minister, « Griekenland gerespecteerd wordt door zijn vrienden en gevreesd door zijn vijanden ».

koning van de diamant

« Ik denk niet dat de economie van een land dat welbewust weigert 80 % van een bevolking te vormen en tot werk te stellen opdat deze een efficiënt werk zouden kunnen leveren, als gezond kan beschouwd worden » verklaarde voor het kongres van de progressistische anti-apartheidspartij van Zuid-Afrika de heer Harry Oppenheimer, « koning van de diamant » en medestichter van deze partij.

« Indien we willen slagen, moeten we een regering hebben die een beter gebruik maakt van het werk en die een grote nationale markt zal tot stand brengen opdat de industrie gesteund zou worden en opdat we op de internationale markt zouden kunnen verkopen ».

Volgens Harry Oppenheimer zal dit enkel mogelijk zijn « indien de kleurlingen, Afrikaanse en Aziatische werkers, beter werk zullen krijgen en volgens hun juiste waarde zullen betaald worden. Dit zal niet het geval zijn als wij doorzetten in onze traditionele levenswijze, die, op ekonomisch gebied een lange mars naar de zelfmoord schijnt te zijn. »

van bemoeizucht gesproken...

Toen de Noordviëtnamese regering uiting had gegeven aan haar instemming met de Amerikaanse anti-oorlogsbetogingen in oktober heeft Washington laten weten dat dit een ongepaste bemoeienis was met de Amerikaanse zaken.

Men kan dergelijke reaktie best begrijpen. Het is immers nooit Washington in het hoofd gekomen, zich te bemoeien met de zaken van Viëtnam !

nieuwjaarsvers

Ik zend m'n beste wensen
aan alle GOEDE mensen,
mijn vrienden allemaal
want wenste 't ik ook het beste
aan wie de boel verpesten,
de goeden werd 't fataal!

Wie wenst, uit een begeren;
en ik, ik zag zo geren
dat elk van 't ZIJN genoot;
dat niemand hier ellende,
onrecht, mizerie kende
of stierf de hongerdood!

Zie! Wenste ik hen zegen
die oorlog, onrecht plegen
uit lust of om gewin,
't verging de goede mensen,
ten spijt van mijne wensen,
zeer slecht, ging 't naar hun zin!

Zo bied ik mijn beste wensen
enkel aan goede mensen
opdat 't hen wel verga!
Zij 't jaar hen rijk aan dagen
vol vreugd' en welbehagen
is 't ook der bozen schâ!

G. PIJNENBURG.

☆

nachtasiel

Grotten vol zee...
Gronden vol wind...
Weten wij wel, waar ons 't leven begint?
– Spiralen...

Op een meerpaal aan zee
zit een dromend mulat.
– Een neger in een haven
is een hond voor de stad –

In een nauwe straat
hangt een felle droom
vol rode papavers.
Een ode parelt emeraude
om 't aroom van wat rook.

Bij het breken van het vermiljoen
rennen grauwe ratten
uit d'onreinheid van onz' handen,
in de haven wordt de pest ontgraven,
en d'angst ontwekt.

Het gelaat van God als een saffier in zee
wacht op elk' dompelaar, op elk' prostituee,
waar men ook trekt...

F. VAN STEENKISTE.

☆

lied van een Saigons tienertje

Kinderen worden gedood,
Kinderen zal ik nooit kunnen baren.

Kinderen worden gedood,
Om hun kleur,
Om hun land,
Om de macht van een machtig heerser.

Kinderen zal ik nooit kunnen baren.
Wij zijn de amandelogige liefjes

van de dollar-helden.
Dollar-helden om de macht,
de macht van een machtig land.

Kinderen worden gedood,
Kinderen zal ik nooit kunnen baren.

Wij zijn de liefjes voor één dollar,
De liefjes van de moedige,
van de flinke U.S.-marines.

Wij zijn de amandelogige liefjes
voor de sifilisbrengende Beroepsmoordenaars.
Beroepsmoordenaars gezonden door UNCLE
[SAM'S bommenfabrikanten.

Liefjes voor één dollar,
Liefjes voor één nacht,
Liefjes voor rustende G.I.'s.

Kinderen worden gedood,
Om hun kleur,
Om hun land,
Om de macht van een reusachtige verdruk-
[ker.

Kinderen worden gedood,
Kinderen zal ik nooit kunnen baren.

In mijn body werd alle leven gedood.
Gedood door giftige dollarspuiten.
Dood aan de machten van de dollar.
Dood aan de machten van de haat.
Dood aan de dollarmachten die alle leven
[uit mijn body brandden.
Dood aan de dollarmachten, die mijn volk
[uitroeien,
Om wat tin en wolfram.

1968.
Louis SOREL.

onderhandelingen te Helsinki

door T. Bailleul

Op 17 november jl. werden te Helsinki besprekingen aangevat tussen Russen en Amerikanen over de beperking van de strategische bewapeningen en volgens de eerste vaststellingen verlopen zij gunstig. De twee afvaardigingen omhieldden zich van luidruchtige verklaringen en tot nog toe wordt alles angstvallig geheim gehouden; dit zou wel een bewijs kunnen zijn dat het ernst is.

Men mag nu niet uit het oog verliezen dat het niet gaat over een algemeen ontwapeningsakkoord maar over een precies en konkreet objektief, namelijk de duurste en de gevaarlijkste bewapeningswedloop tussen de Verenigde Staten en de Sovjet-Unie, zoniet stopzetten dan toch afremmen.

Voor de twee groten was het ogenblik goed gekozen om hiermee te beginnen. Volgens inlichtingen uit de meest betrouwbare bronnen hebben de VS en de SU op het gebied van kernwapens en raketten ongeveer hetzelfde peil bereikt. Zo de VS sterker zijn met hun lange-afstandraketten en grote-aktiestraalbommenwerpers overklast de SU haar rivaal met de kracht van de bommen en het groter aantal gemiddelde-afstandraketten. Tijdens de laatste jaren heeft de SU een succesvolle inspanning gedaan om haar achterstand in te halen voor wat de grond-luchtraketten betreft en zij heeft ook de konstruktie aangevat van een zeer uitgebreid anti-rokettennet. Inmiddels hebben de VS een meerkoppige raket gekonstrueerd die een tiental doelen, op honderden kilometers van elkaar gelegen, tegelijkertijd kan treffen.

Zo hebben de twee groten een uiterst kritisch hoogtepunt bereikt. Indien nu de wedloop verder gaat en zonder akkoord is dit onvermijdelijk, wordt een nieuw stadium bereikt waarin het oprichten van een reusachtig anti-rokettennet en de konstruktie op grote schaal van meerkoppige raketten moet worden voorzien. Amerikaanse experten schatten de uitgave voor een kompleet verdedigingssysteem tegen raketten op 100 miljard dollar.

De twee grote landen hebben ook andere en ofteszins meer dringende problemen, voornamelijk op binnenlands gebied, op te lossen. Zij moeten dus alles doen wat mogelijk is om een overeenkomst te bereiken en zo de helling vermijden die hen naar DE RAMP voert. Het is ook niet uitgesloten dat de offensieve en defensieve wapens zodanig worden geperfektioneerd dat het hele verdedigingssysteem er zijn doeltreffendheid bij verliest.

Maar er is nóg wat anders; de wedloop met de anti- en de meerkoppige raketten zou het evenwicht kunnen verstoren dat aan de basis ligt van de huidige vrede. Indien een van de twee machten zich onkwetsbaar zou kunnen maken voor een kernaanval zou zij haar wil volledig aan de andere kunnen opdringen. Ook de schrik voor de Chinese Volksrepubliek en voor wat deze in de nabije toekomst op kerngebied nog zou kunnen presteren heeft er toe bijgedragen om de samenkomst in de Finse hoofdstad mogelijk te maken.

Het valt niet te betwijfelen dat deze beschouwingen de twee groten tot nadenken hebben gestemd en aan de basis liggen van de bijeenkomst te Helsinki. Dit betekent nu nog niet dat deze volledig zal slagen; het doel is immers zeer delikaat want het staat rechtstreeks in verband met de machtsverhouding tussen de VS en de SU. Het laat geen twijfel dat de afgevaardigden van beide landen slechts zeer omzichtig en zeer wantrouwig de kwesties zullen aanraken die de machtsverhouding tussen de twee rivalen ook maar enigzins zou kunnen beinvloeden. Elk land zal zijn voordelen willen behouden en zelfs trachten er nog meer uit te halen. De besprekingen te Helsinki zullen niets gemeens hebben met de reeds bestaande akkoorden over kernbewapening tussen de twee. Het verbod voor bovengrondse kernontploffingen heeft geen de minste invloed op de militaire macht van beide partijen en het niet-proliferatieverdrag dient alleen om hun atoommonopolie te bestendigen.

Een nieuw akkoord zal slechts tuigen en installaties betreffen die buiten de grenzen waarneembaar zullen zijn want de SU is niet akkoord met kontrole binnen haar grenzen.

Als men nu toch de kansen van de konferentie wil schatten moet men de Staat, zoals wij die kennen, beschouwen als een organisme dat voor eigen veiligheid moet zorgen en dat de militaire macht nog altijd een grote rol speelt in de internationale betrekkingen. Wanneer het nu twee supergroten betreft heeft hun macht nog meer belang want zij beogen allebei de wereldheerschappij. Ze bevinden zich in een permanente staat van wedijver onder verschillende vormen met hier en daar zelfs taktische toegevingen zoals o.m. in Viëtnam en in het Midden-Oosten waar zij onrechtstreeks tegenover elkaar staan door de wapenleveringen dan hun bondgenoten.

Op het internationaal schaakbord is er een derde grote macht in wording die ook wapens smeedt, om haar rechten te doen eerbiedigen maar hierdoor de twee andere groten tot toenadering aanspoort. Indien deze toenadering zou geschieden ten nadele van een derde groot land zou dit geen ontspanning betekenen in de internationale betrekkingen maar veeleer een verscherping.

Zolang de Staten blijven wat ze zijn, zolang zal de mensheid op een kruitvat leven. De hoeveelheid kruit vermeerderen, of in moderne taal de kracht en de hoeveelheid van de verdedigingsmiddelen verhogen, zal de gevaarlijke toestand niet verbeteren, wel integendeel. Het opstapelen van wapens en het uitbreiden van bewapeningen hebben nog nooit een oorlog verhinderd. « Si vis pacem, para bellum » (Indien gij vrede wenst, wees dan op oorlog voorbereid.) Degene die destijds dit fabeltje uitvond zou NU eens moeten terugkeren!

Bij het verschijnen van dit artikel zullen de inleidende besprekingen te Helsinki reeds beëindigd zijn. Op 16 april e.k. worden zij te Wenen voortgezet; als ze daar ook normaal verder verlopen wordt er later opnieuw te Helsinki vergaderd.

Cyrus Eaton en Viëtnam

M. Cyrus Eaton, miljardair, mede oprichter van het Pugwash-Komitee, suggereerde dat de regering van de Verenigde Staten 100.000 soldaten zou terugtrekken in de komende 2 maanden (januari-februari) en de andere Amerikaanse strijdkrachten in de volgende 18 maanden.

M. Eaton, die 86 jaar oud is, hield een perskonferentie waar hij deze en andere zaken verklaarde en dit na zijn terugkeer uit Hanoi waar hij een onderhoud had met de Noordviëtnamese leiders.

Hij verklaarde dat « indien president Nixon de Noordviëtnamezen zou kunnen overtuigen dat hij werkelijk een einde wilde stellen aan de oorlog, alle details van een dergelijke regeling, het probleem van de gevangenen inclus, van de een op de andere dag zouden kunnen worden geregeld en dit in voor de twee partijen voldoening gevende omstandigheden ».

M. Eaton merkte verder op dat — tot-nogtoe — de Noordviëtnamezen van het tegengestelde overtuigd zijn. De miljardair, die in de Verenigde Staten dikwijls aanzien wordt als iemand met uitgesproken kommunistische sympathieën, verklaarde verder dat het plan tot « Viëtnamisatie » de oorlog zal verder zetten i.p.v. er een eind aan te stellen. De industrieel verklaarde zich verder bereid zich naar Washington te begeven om, indien de Amerikaanse overheden het wensten, verslag uit te brengen van zijn reis. Hij vermoedde echter dat Washington meer geïnteresseerd was in propaganda dan in rapporten van onafhankelijke personaliteiten. Hij herhaalde tenslotte dat de leiders van Hanoi een negociatie verlangen en dat hun houding zeker niet getuigt van een onredelijke koppigheid.

VOORNAAM MANIFEST VAN 131 SPAANSE PERSONALITEITEN

Een programma van hervormingen, voorgesteld door 131 personaliteiten van de oppositie, werd aan de Spaanse regering voorgesteld.

DIT PROGRAMMA OMVAT VOLGENDE EISEN:

1. **Volledige onafhankelijkheid van de sindikale beweging t.o.v. de regering.**
2. **Vrijheid van associatie en schepping van politieke partijen.**
3. **Gehele amnestie voor de personen aangehouden of veroordeeld voor hun politieke of sociale activiteiten.**
4. **Demokratische herziening van het ekonomisch ontwikkelingsplan met participatie van de loontrekkenden en de publieke opinie.**
5. **Hervorming van het concordaat met als doel de Staat en de Kerk onafhankelijk van elkaar te maken en een « mogelijke coöperatie » tussen hen te onderzoeken.**
6. **Volledige persvrijheid, ook wat betreft de parlementaire informaties, en recht tot bekendmaking van zijn programma door de oppositie langs de kanalen van radio en televisie.**

De 131 ondertekenaars stellen een zeer breed politieke waaier voor. Men telt er o.a. een 15-tal leraars van het secundair of hoger onderwijs; 7 advokaten; 2 architekten; een syndikalist; een schrijver, enz.

De meest bekende namen zijn deze van Joaquin Ruiz Gimenez, oud-minister van Franco; Enrique Tierno Galvan; Joaquin Sastrustegui, advokaat; Aranguren, professor; Jiminez de Parga; Aguilar Navarro; Lain Entralgo, oud-rector van de universiteit van Madrid; Romero Robledo; Infantes Peces-Barbe, enz...

SOLJNETSYNE

Het « COMITE NATIONAL DES ECRIVAINS » (Frankrijk) publiceerde een petitie waarin met klem geprotesteerd wordt tegen de sancties die de Sovjetschrijver Soljnetsyne treffen. Deze laatste werd inderdaad uit de Bond der Sovjetschrijvers geweerd wegens zgn. subversieve literatuur en dit na veel moeilijkheden en conflicten. Soljnetsyne wordt in het Westen door bekende schrijvers zoals Heinrich Böll en Louis Aragon als de grootste prozaschrijver van het ogenblik aanzien, zowel in als buiten de Sovjet-Unie.

Bij de ondertekenaar van het manifest treffen we de namen aan van Max-Pol Fouchet, Raymond Jean, Albert Memmi en Robert Merle, leden van het bestuur van het « Comité National des Ecrivains »; alsook deze van Marcelle Auclair, Hélène Parmelin, Bernard Clavel, Pierre Daix, Roger Garaudy, Armand Lanoux, Pablo Picasso, André Stil en André Wurmser, militanten van de Franse Kommunistische Partij

40 MILJOEN ONGELETTERDEN IN BRAZILIË

Volgens de cijfers van de UNESCO en van het ministerie van Onderwijs en Cultuur van Brazilië, is dit land één van de « meest ongeletterde van de wereld ».

Op 93 miljoen Brazilianen kunnen 40 miljoen noch lezen noch schrijven.

Tijdens het afgelopen schooljaar — dat in december eindigde — liepen 5 miljoen kinderen tussen 9 en 14 jaar geen school, aldus het Ministerie van Nationale Opvoeding en Cultuur.

KERALA LANDHERMING

De agrarische hervorming en de verdeling van de gronden zijn voor het ogenblik verwezenlijkt in de Indische staat Kerala, die geregeerd wordt door een eenheidsfront van linkse partijen

Op 1 januari werden de gronden van feodalen of rijke landeigenaars eigendom van de grondarbeiders die er op werkzaam waren. De beperking van het grondbezit wordt opgelegd zodat onmiddellijk een einde wordt gesteld aan het monopolistisch bezit van enkele grootgrondbezitters.

De regering van Achuta Menou die sedert begin december aan het bewind is heeft reeds, begin januari grond aan 25.000 families verdeeld.

Op 20 december alleen reeds werden 6.000 titels verdeeld onder families van arme boeren of van werklozen van de streek van Thodupurha bij Cochin

DOKUMENTEER U

Bestel bij de BUVV een van volgende uitgaven :

« MILITAIRE PAKTEN OF VREDESPOLITIEK » door J. Verhelst (voorwoord door Prof. Frantzen en E.H. Dekeersmaker), 20 F.

« VIETNAM » door J. Verhelst, 20 F.

« MORT OU SURVIE DE L'OTAN », 20 F.

« POUR UNE EUROPE PACIFIQUE ET PACIFICATRICE » door Kanunnik Goor (een uitgave van Pax Christi), 20 F.

« PILLAGE DU TIERS MONDE », 60 F.

« HO CHI MINH » (leven - strijd - gedichten - testament), 20 F.

« KUNST EN MAATSCHAPPIJ » (in voorbereiding), met medewerking van R. Braem, R. Servais, W. Ruyslinck, J. Verwest, L. Goethals, C. De Smet en L. Madelein).

KENTEKEN VIETNAM, 20 F.

KENTEKEN TEGEN NATO, 10 F.

« NEOKAPITALISME » door Dr. Leo Michielsen, 175 F.

« NIGERIA » door Dr. J. Chome (in het Frans), 60 F.

Bestellingen door overschrijving op PCR 10112.88 van de BUVV — Vlaams Komitee — Gent (voor verzending 3 F toevoegen).

GUERRILLA-AKTIES IN COLUMBIE

Te Yacoki, in de provincie Cundinamarca, in het centrum van Columbië werd een gouvernementele patrouille aangevallen door een eenheid van de gewapende revolutionaire krachten (FARC). Ze hebben veldslag geleverd, de wapens en munities afgenomen van de regeringspatrouille en ondanks een versterking zowel te land en te lucht vanwege de regeringstroepen hebben de autoriteiten niets gevonden, uitgezonderd een brochure getiteld, — ô ironie —, « 4e guerrillafront van de FARC ».

Enige weken terug had een bataljon van de FARC gedurende 3 dagen gevochten in de provincei van Huila (in het zuiden van het land) tegen een regeringsbataljon dat repressieve maatregelen getroffen had tegen de landbouwbevolking van de streek.

Neem deel aan de internationale petitiekampagne voor Viëtnam

De eindejaarsfeesten ten spijt begint er stilaan schot in de komen. De petitielijst, voor de terugtrekking van de Amerikaanse troepen uit Viëtnam wordt meestal gunstig onthaald.

Getuige hiervan is zeker het feit dat bij de heer Godin en in ons sekretariaat reeds ettelijke duizenden handtekeningen binnenkwamen. En nochtans is dit slechts grotendeels het resultaat van individuele inspanningen.

Praktisch nergens is met methode de aktie aangepakt. Noch in de bedrijven, noch in de wijken, noch in organisaties. Kom, op enkele uitzonderingen na.

Dit betekent natuurlijk ook dat nog honderden lezers van ons blad in de mogelijkheid moeten zijn in hun familiekring, onder hun vrienden in hun werkmilieu enkele tientallen handtekeningen in te zamelen. Probeer het vriend, u zult er over voldaan zijn.

We doen echter dringend beroep op onze e.a. organisaties om systematisch het week in hun gemeente aan te pakken. De internationale petitiekampagne is een belangrijke politieke aktie die, naarmate ze slaagt, niet zonder invloed zal zijn.

ENKELE PERSONALITEITEN UIT DE EERSTE LIJSTEN DIE ONS TOEKWAMEN :

Mevrouw en de Heren **Professoren :** L. Debrouckere, R. Boehm, L. Apostel, H. Picard, L. Scholliers, Z. Bacq, C. Delvoye, Marlih Em., Kanunnik Orban, J. Leclercq, Luc Heusch, H. Janne, L. Geerst.

De **Parlementariërs :** Jos Cools, John Roelants, Scokaert Alfred, A.L. Decoux, Willems Charles, Carpels Omaar, A. Lagasse, L. Defosset, L. Outers, P. Havelange, Knoops H., J. Leclercq, J. Boon, Stroobants, C. Rouelle, R. Bourgeois, M. Thiry, G. Avelange, R. Moreau, V. Laleux, H. Brouhon, M.A. Pierson, M. Drumaux, G. Moulin.

Nationale en gewestelijke vakbondsekretarissen : R. Fernandez, B. Comhaire, A. Geschier, E. Lambrechts, A. Simoens, J. Leys, Van Acker, G. Dusselier, Dilos, Janssens, De Fleurquin, Gayetot, Magis, Wens J., Noppens, Hoebrecht R., A. Dans, Moureau, A. Tonneaux, G. Mousset, P. Potums, G. Vuvelier, Joyeux, P. Herin, L. Beulens, A. Pauwels, J. Pierre, G. Moens, G. Van Hal, P. Carlier, R. Noordts, Torrekens, Zerque, S. Wadin enz, enz.

Provencieraadsleden, burgemeesters en gemeenteraadsleden : W. Weydt, J. Schoupe, L. Pelgrims, R. Dispy, Cristoloveran, C. Van de Broeck, H. Degreef, C. Degreef, J. Bogaert, V. Pessimont, Clayet, E. Poulos, A. Defosse, enz.

Medewerkers aan de B.R.T. : K. Borms, Brussé, J. Ropcke, J. Van de vijver, Stein, H. Hellemans, P. Pirijns, I. Herbig, Devuyst, Deldijck, Winnepenninck, Vandevijver, Kickx, e.a.

Personen uit de kultuurwereld : W. Ruyslinck, F. Van Maele, J. Burssens, Y. De Smet, G. Grub, Van de Heuvel, Van de Poel, E. De Buck, Van Stochel, G. Maertens, A. Vanderstraten, De Viermann Perruwe, R. Braem, J. Deroover, P. Lejon, R. Vael, P. Keinzele, J. Wittock, enz. Jaak Janssens, enz. enz.

Assistenten, dokters, advokaten e.a. intelektuelen : Desittere, Vanhoorne, Depoortere, Maheus, Demeyere, Corijn, F. Roels, q. Perre, R. Willemijns, Thielemans, Ch. Loones, H. Sinter, W. Smolens, enz. de HH. G. Aronstein, P. Van Eeckhout, Schmidt, Pataer, Lagrange, A. Van der Sloten dr. in de rechten. Dokters in de geneeskunde waaronder de HH. Morael, Van de Weghe, Van der Beken, enz.

Een verheugend feit is dat biezonder bij het lerarenkorps reeds een uitstekend resultaat werd geboekt. In tal van scholen werd en door de leraren en door de studenten gepetitionneerd. Uit deze zeer talrijke handtekeningen zien we o.m. de namen van de HH. Maeckelberghe, Revis, Tarozzi, Balthazar, De Bruyne, Cuypers, De Raedt, Van Calsteren, Neyts, Van Sielghem, Van Moerkerke, Junius, Van den Broeck, Zijs, Sorel, Knecht, Dille, Provoost, enz, enz, enz.

Zoals reeds gemeld in ons vorige nummer hebben ook verschillende vrienden in hun bedrijf uitstekende resultaten geboekt. Zonder te kunnen spreken van een breed georganiseerde aanpak kan toch gezegd worden dat, een aantal vredesmilitanten, in hun straat of wijk degelijk werk hebben verricht.

———

Petitielijsten zijn te verkrijgen bij het Sekretariaat Bagattenstraat 44, Gent.

KONFERENTIE VAN STOCKHOLM VOOR VIETNAM

Internationaal Koördinatie Komitee

OPROEP VOOR VIETNAM

Voor de eerbiediging der fundamentele nationale rechten van het Viëtnamese volk : onafhankelijkheid, soevereiniteit, eenheid en territoriale onschendbaarheid, evenals de eerbiediging van het zelfbeschikkingsrecht van het Zuidviëtnamese volk,

eisen wij

de totale, onmiddellijke en onvoorwaardelijke terugtrekking der Verenigde Staten en van hun geallieerden uit Zuid-Viëtnam.

naam **funktie** **adres** **handtekening**

Mahatma Gandhi

Bij de geboorte van Gandhi, was de Britse overheersing reeds stevig gegrondvest in Engels Indië. De opstand van 1957, bekend als het Sepoj-oproep, had enkel tot gevolg dat een einde gemaakt werd aan het Engels avontuur en een duurzame heerschappij tot stand kwam. Het Indië van die tijd was op zulke grondige wijze onder Britse voogdij geraakt dat de jonge generatie verre van vijandig stond tegenover de vreemde overheersing en erop uit was de weldaden van de beschavingsopdracht van haar nieuwe meesters, te assimileren. De politieke onderwerping was nog vollediger geworden door een geestelijke en morele slaafsheid. Het had er de schijn van dat Brits Indië ertoe geroepen was eeuwen stand te houden.

Toen India over Ghandi rouwde, was het een onafhankelijke staat geworden. De onterfden hadden hun erfdeel teruggekregen en de miljoenen « zwijgzamen » — zoals men de bevolking noemde — mochten hun stem opnieuw verheffen. Het Indiase volk had zonder enig wapen een schitterende overwinning behaald; door de morele kracht die het in zijn strijd verwierf, had het de aandacht op zich getrokken en zelfs de bewondering afgedwongen van de ganse wereld. Het verhaal van dit mirakel is eveneens het verhaal van Gandhi's leven, want hij is de bewerker van het mirakel. Niet voor niets noemden en noemen zijn landgenoten hem nog Vader des Vaderlands.

Het zou nochtans overdreven zijn, te beweren dat Gandhi alleen dit mirakel verwezenlijkt heeft. Geen enkel mens, hoe machtig of merkwaardig ook, kan de enige bezieler zijn van zulk historisch verloop. Vele voorgangers van Gandhi en sommige van zijn tijdgenoten hadden reeds de weg geëffend die het de Mahatma zou mogelijk maken zijn volk naar de onafhankelijkheid te voeren. Deze voorlopers hadden het geweten van het Indiase volk wakker geschud door bepaalde geestelijke, sociale en morele waarden in het daglicht te plaatsen. Het genie van Gandhi bestond hierin dat hij de energie van zijn landgenoten wist samen te bundelen en aan te wenden voor een gemeenschappelijk doel. Onder de eminente personaliteiten die een beroep deden op het geweten van het Indiase volk, moeten vermeld worden :

Raja Rammohun, Roy, Damakrishna Paramahamsa en zijn briljante leerling Swami Vivekananda, Swami Dayanand Saraswati, Dababhai Naoroji, Badrudin Tyabji, Syed Ahmed Khan, Ranade, Gokhale, Tilak, Aurobindo Gosh en Rabindranath Tagore. Al deze mannen zagen de lotsbestemming van India doorschemeren en droegen ertoe bij een opofferingsgezindheid in het leven te roepen die in de handen van Gandhi het instrument werd om een grootse politieke en morele revolutie te ontketenen. Indien Gandhi een paar eeuwen vroger geboren was, zou hij zijn opdracht onmogelijk tot een goed einde hebben kunnen brengen. Het is nochtans een feit dat zonder Gandhi, de politieke lotsbestemming van India heel anders zou geweest zijn en de morele kracht van dit land oneindig veel zwakker.

Ofschoon Gandhi in India geleefd, geleden en de dood gevonden heeft, en hij gans zijn bestaan voor het geluk en de vrijheid der Indiërs veil had, is zijn leven niet enkel van belang geweest voor zijn land alleen. De komende generaties zullen zich wellicht niet herinneren dat hij een patriot, een politiek man en de stichter van een natie was. Gandhi onderscheidde zich vooral door zijn moreel gezag, door het beroep dat hij deed op iders geweten, op gans de mensheid. Hij was de dienaar en vriend van de mensen waar ook ter wereld, zonder onderscheid van ras, godsdienst of nationaliteit. Indien hij vooral gewerkt heeft voor het Indische volk, is het omdat hij één van de hunnen was en omdat vernedering en lijden hem ertoe verplichtten zijn volk te helpen. De les van zijn leven is een les voor ieder van ons. Gandhi heeft geen kerk gesticht en ofschoon zijn leven bezield was door een groot geloof, liet hij geen enkel dogma na waarover zijn leerlingen konden twisten.

Nochtans liet niets tijdens zijn kinderjaren vermoeden dat hem zulke verheven lotsbestemming toegedeeld was. Het voorbeeld van Gandhi moge ons een hart onder de riem zijn en moge ons de wijsheid bijbrengen dat wij in staat zijn hem na te volgen. Zijn genie — we moeten het woord wel gebruiken — bestond in een onbegrends verlangen naar zedelijke waarden. Zijn leven was een ononderbroken strijd, een onafgebroken zoeken naar waarheid, niet naar een abstracte, metafysische waarheid, maar naar een waarheid die kan nagestreefd worden door contacten van mens tot mens.

Gandhi ging stap voor stap verder, maar droeg er zorg voor steeds een menselijke dimensie te bewaren, zelfs wanneer hij iets bovenmenselijks over zich heeft als hij het hoogtepunt van zijn roem bereikt. Einstein formuleerde het als volgt : « De komende generaties zullen moeilijk kunnen geloven dat zulk een mens geleefd heeft ».

Gelukkig heeft Gandhi zelf de markantste gebeurtenissen uit zijn leven opgetekend en heeft hij met pijnlijke nauwgezetheid de evolutie in zijn morele overtuiging en geestelijke vorming beschreven. Indien hij dat niet gedaan had, mogen wij gerust aannemen dat er in India wel een groot aantal biografen van hem zouden geweest zijn die zijn geboorte en kinderjaren zouden geboekstaafd hebben in een goddelijk aureool en in het teken van voorbestemdheid. Tagore verkondigde de waarheid als hij ons toezingt « Uw woorden, Meester, zijn zo eenvoudig, maar die van de mensen die over u spreken zijn het niet ».

Boekhandel
ULENSPIEGEL
Abdijstraat 147 Antwerpen (KIEL) Tel. 03/37/94 18
Postchecknummer : 1074.24 (t.n.v. G. Vercammen)

leerboeken voor onderwijs
van elke graad - woordenboeken -
encyclopedieën - technische en
wetenschappelijke werken -
reisgidsen - baankaarten
alle bestellingen in binnen- en buitenland

LATIJNS-AMERIKA IN BEWEGING

MEXICO

socio-ekonomisch probleem

Bijdrage van het COLAM

CENTRUM ORIENTATIE LATIJNS-AMERIKA TE ROERMOND

geografische gegevens

De Verenigde Staten van Mexico worden gevormd door 29 zelfstandige staten, 2 afhankelijke gebieden (z.g. « territorios ») en 1 « Distrito Federal » (een Regeringsdistrikt).

Door hun ligging in het noordelijke gedeelte van het Latijns-Amerikaanse kontinent zijn deze staten de brug tussen de USA-en-Canada en de overige landen van Latijns-Amerika.

Met een oppervlakte van 1.969.269 vierkante kilometer (dat wil zeggen : 60 maal Nederland), en een bevolking van 45 miljoen inwoners, is Mexico door zijn geografische ligging bijzonder belangrijk onder de staten van Latijns-Amerika, en verdient het speciale aandacht.

industrie. arbeiders, syndicaten

Naast Brazilië en Argentinië wordt Mexico beschouwd als een van de meest geïndustrialiseerde landen van Latijns-Amerika. Het industrialisatieproces zal in versneld tempo toenemen in de naaste toekomst.

Het arbeidspotentieel wordt geschat op 15 miljoen arbeiders. De bevolkingstoewas toont een indexcijfer van 3,1 % per jaar, hetgeen een toename betekent van jaarlijks 1 miljoen inwoners. Uit deze gegevens kan men berekenen, dat er ieder jaar 400.000 arbeiders bijkomen, voor wie werkgelegenheid moet worden geschapen.

Nog 52 % van de bevolking leeft op het plattelond. Maar de emigratie van de arbeiders uit de landelijke streken naar de industriële sectoren neemt hand over hand toe.

Dit betekent, dat de arbeidende klasse een steeds groter invloed gaat uitoefenen in de gemeenschap. Daar het industrialisatie-proces eerst van zeer jonge datum is, en zich in een snel tempo voltrekt, mist de arbeidende klasse over het algemeen gesproken de nodige organisatie en strukturering. Daarbij valt het niet vast te stellen, hoeveel arbeiders tot syndicaten behoren, aangezien de regerings-syndicaten totaal verkeerde cijfers publiceren. Men vermoedt, dat slechts 11,9 % van de totale arbeidende bevolking georganiseerd is, en dat van de arbeiders in de industrie slechts 50 % lid is van een syndikaat. In de meeste gevallen is dat lidmaatschap een pure formule. De arbeider ontvangt niets van het syndicaat, heeft er geen enkel voordeel van, en heeft geen deel aan de organisatie.

Bovendien gaan de bestaande syndikaten verlopen door zeer slechte organisatie. Ze functioneren over het algemeen uiterst gebrekkig.

syndicaten en politiek

Gratendeels worden de syndikaten en de boeren-organisaties van Mexico gehanteerd door de officiële politieke partij. Al de voorname arbeiders-centrales zijn officieel en formeel gebonden aan de politieke partij welke aan het bewind is. Er heerst een afschuwelijke corruptie onder de voorzitters van de syndicaten, die zich lenen tot ieder soort van immorele manœuvres : ze « verkopen » de arbeidersbeweging zowel aan de regering als aan de patroons.

Het syndicalisme in Mexico mist elke doktrinaire oriëntatie. Er bestaat een kleine minderheid van communisten enerzijds, en van de andere kant is er het « authentieke syndicalisme », dat in het land vertegenwoordigd wordt door het « Frente Auténtico del Trabajo », dat in Mexico het filiaal is van de CLASC (Confederación Latino-Americana de Sindicatos Cristianos). Maar men kan rustig stellen, dat er een groot gevaar dreigt van het ontstaan van een aanzienlijke massa stuurloze, opstandige arbeiders, die gemakkelijk kunnen worden meegesleept en misbruikt door drogredenen van extremistische organisaties. Voor hen is het dringend nodig organisaties, boeren- en arbeiderssyndicaten op te richten, die ideologisch en doctrinair goed geschoold zijn en efficiënt werken.

Daarom zijn er organisaties en leiders nodig, die gevormd zijn volgens de beginselen van het CLASC en de CTM (Confederación de Trabajadores de Mexico).

Maar in de ontwikkeling die het land doormaakt en bijzonder in déze periode, is het practisch onmogelijk, dat de nationale krachten en organisaties deze zo hoogst noodzakelijke instituten, waardoor de gebreken kunnen worden weggenomen, in het leven zouden kunnen roepen, als ze niet van buiten af geholpen worden.

drie instituten voor sociale en organisatorische vorming

Momenteel bestaan er in Mexico slechts drie instituten die zich bezig houden met sociale en organisatorische vorming.

a) De arbeiders-universiteit, sinds enkele jaren opgericht. Ze wordt geleid door de communistische leider Vicente Lombardo Toletano.

b) Een vormingscentrum, onlangs opgericht door de regionale inter-Amerikaanse organisatie van de arbeid (IADSL). Het functioneert erg onregelmatig, en mist elke doctrinaire oriëntatie bij de syndicale vorming.

c) Het instituut, genaamd Centro Social Obrero, Acción Católica, opgericht in het jaar 1963 door het Frente Auténtico del Trabajo. Hiertoe behoren o.a. het vormingscentrum in Guadalaja en Chihuahua, beide als filialen van het Centro Social Obrero AC, die functioneren met een doctrinaire oriëntatie overeenkomstig de grondstellingen van het GLASC en de CTM.

Zoals men ziet, zijn de instituten voor sociale en syndicale vorming, die door het Frente Auténtico del Trabajo zijn opgericht, volledig afgestemd op de noden van het land. Ze kunnen echter in hun beperkte ruimten slechts dertig arbeiders per maand opnemen.

Het is zonder meer duidelijk, dat deze vormingscentra absoluut ontoereikend zijn voor een bevolking van 45 miljoen mensen, die zich in een dynamische fase van ontwikkeling bevindt, zoals we hebben uiteengezet. Nóg moeilijker is het evenwel, over drie centra te beschikken, maar geen middelen te hebben om ze regelmatig te doen functioneren overeenkomstig de eisen, die door de diverse sectoren van de bevolking worden gesteld.

drie nieuwe centra erbij voor sociale en syndikale vorming

Door deze werkelijkheid is men ertoe gebracht, drie vormingscentra op te richten voor sociale en syndicale vorming, in drie verschillende steden van het land, als een eerste stap om te komen tot vorming van arbeiders uit de diverse sectoren van de bevolking, welke arbeiders in staat zullen zijn banden op te richten en te begeleiden voor boeren en arbeiders. Deze banden, die dan goed georiënteerd zullen zijn, kunnen in de toekomst met eigen middelen nieuwe instituten oprichten voor sociale en syndicale vorming.

Deze centra zijn gevestigd in de tielsteden na Mexico-City. Deze steden liggen in drie geografisch verschillende streken, zodat arbeiders uit de verschillende bevolkingsgroepen en regionen deze centra gemakkelijk kunnen bereiken.

Daar komt nog bij, dat er in deze steden nog geen vormingscentra voor de verschillende lagen van de bevolking bestaan.

A. Het sociale arbeidscentrum AC is gevestigd in de stad Léon, gelegen in de staat Guanajusto, het geografisch middelpunt van de republiek Mexico. De staat telt twee miljoen inwoners. De bevolking woont verspreid over stedelijke en landelijke centra. De streek wordt gekenmerkt door landbouw, schoenenfabrikatie en winning van aardolie.

B. Het Centro Social Obrero heeft een instituut gevestigd in de stad Guadalajara, Jalisco, welk instituut van het Centro afhankelijk is.

Deze streek telt drie miljoen inwoners, die eveneens wonen in stedelijke en landelijke centra. Men werkt er in de veeteelt en in de industriën. Deze stad is het industriële en commerciële centrum van het westelijk gedeelte van de Republiek.

C. Een tweede instituut werd door het Centro Social Obrero opgericht in de stad Chihuahua. De staat Chihuahua ligt in het noord-westen van de Mexicaanse republiek, en heeft een bevolking van twee miljoen zielen. Mijnbouw en industrie nemen in het gehele land de eerste plaats in naast veeteelt en bosbouw. De voornaamste bevolkingscentra zijn : de steden Chihuhua, Juarez, Delicias, Camargo, Jimenez, Parral, Santa Barbara, San Francisco del Oro, Cuauhtemoc en Madera.

In de streek van Guanajuato bedraagt het aantal economisch-actieve leden van de bevolking 508.481, in de streek van Guadalajara 852.691, en in Chihuahua 386.120.

In deze streken leiden de syndicaten een kommervol bestaan, niettegenstaande het feit, dat het middelpunten zijn van een intense industriële ontwikkeling.

De organisaties laten alles te wensen over. De arbeiders vormen een massa zonder zeggingsmacht, die enkel dient als instrument in de handen van de politici en de machthebbers. Wij zijn er evenwel van overtuigd, dat in deze streken positieve perspectieven liggen voor een vruchtbaar werk van verheffing, vorming en organisatie in de diverse sectoren van de arbeidersklassen.

perspektieven voor de toekomst

Steun aan deze projecten in dit land biedt in de hedendaagse conjunctuur gunstige perspectieven, en wel om de volgende redenen.

De arbeidersklasse in het algemeen is rijp voor een proces van vorming en bewustwording. De arbeider in de marginale sector mist de elementaire kennis om deel te kunnen hebben in de oplossing van de eigen problemen.

Sociale ontwikkeling kan slechts plaats hebben op basis van vormingscursussen. Onder de kopstukken van de organisaties en van de politieke partijen heerst afschuwelijke corruptie en de meest elementaire principes van vrijheid, demokratie en algemeen belang worden opgeofferd aan het eigenbelang.

In de volksklassen heerst momenteel onrust : men ziet uit naar een eerlijke volksbeweging. De studies tot hervorming van de arbeiderswetten, die in gang zijn, de sociale verzekering, universitaire hervorming, en toepassing van de landbouwhervorming openen perspectieven, waarvan zo snel mogelijk gebruik gemaakt moet worden.

Een systematisch opgezette actie zal deze situatie kunnen doorbreken. Het werk, dat de bestaande instituten momenteel tot stand brengen, is goed, maar te weinig omvangrijk om te kunnen voldoen aan de noden en eisen die er liggen in de arbeidersklasse.

Enkel door een impuls van buitenaf zal men er in slagen de dynamiek en de aktieradius van die vormingscentra te verbreden, zodat in de naaste toekomst de vorming van organisaties onder de bevolking ter hand genomen kan worden.

NASCHRIFT. – Ter vergelijking met de socio-economische problemen in Brazilië en de situatie van de syndikaten aldaar zie in het werk van Dr. van de Besselaar « Brazilië » het gedeelte over : « de sociale wetgeving en haar toepassing onder President Getulio Vargas », pag. 193-196.

Ch. DONKER,
Roermond.

arabische huizen

516 huizen bewoond door Arabieren die verdacht werden tot terroristische organisaties te behoren werden door de Israëlische autoriteiten in de bezette gebieden en in Jeruzalem tussen de zesdaagse oorlog en 1.12.1969 vernietigd, aldus generaal Moshe Dayan.

265 van deze huizen bevinden zich in Cisjordanië, 227 te Gaza en 24 te Jeruzalem. Het aantal vernietigde huizen in 1969 is veel hoger dan dit van de vorige twee jaren.

Generaal Dayan verklaarde dat deze maatregelen conform waren aan de urgentiewetten opgesteld onder Brits mandaat in 1945. Deze wetten die nog steeds van kracht zijn in Israël, voorzien dat een woning mag vernietigd worden als sanctie zonder dat de eigenaar voorafgaandelijk voor een rechtbank is gedaagd.

diepe wonden laten diepe littekens

De president van de Duitse Bondsrepubliek werd bij zijn staatsbezoek aan Nederland eerder koel onthaald. Er gebeurde zelfs iets dat zeker niet veel voorkomt in de annalen van de « lintjes en sterretjes »; hoge ambtenaren weigerden de hun aangeboden Duitse decoraties ! Dàt was nu eens iets heel anders dan hetgeen pers en radio en TV ons dagelijks voorschotelen. Ook de publieke opinie kreeg hier een mooie kans om HAAR gevoelens eens te luchten; de Amsterdamse bevolking maakte hiervan dankbaar gebruik en... ze bleef thuis !

Vele Hollanders houden nog altijd 'n bittere nasmaak van het « uitgerukte hart van Rotterdam », de massale deportaties en de beruchte « hongerwinter » 1944-45.

« Z »

Spyros Kotzamanis, de man die met zijn bestelwagen in mei 1963 de volksvertegenwoordiger van de E.D.A., Lambrakis omver reeds en doodde is sedert eind november vrijgelaten.

Tot 11 jaar veroordeeld, had hij een deel van de straf uitgezeten in een « landbouw-kamp » en werd hij, om deze reden, begunstigd met een vermindering van de straf.

De politie-chef van Saloniki M. Georges Mitsou, in de zelfde zaak gewikkeld en om deze reden ontzet uit zijn functies werd teruggeroepen en generaal benoemd alvorens op pensioen te gaan voor « eervol gedrag tijdens de dienst ».

De moord op de volksvertegenwoordiger Lambrakis is, zoals men weet, het onderwerp van het boek « Z » van Vassilis Vassilikos alsook van de film van dezelfde naam.

NAVO en Portugal

Niemand twijfelt er nog aan dat de N.A.V.O. Portugal helpt bij zijn koloniale oorlogen in Angola, Mozambique en Guinea (Bissou). Het is enkel door de steun van de N.A.V.O. dat Portugal nog zijn Afrikaanse kolonies kan houden.

De « Tribune des Nations » van 21 november jl. introduceerde nieuwe begrippen in de coöperatie tussen de N.A.V.O. en de Portugese kolonies. Volgens deze krant, heeft de Generale Staf van de N.A.V.O. te Brussel een permanente groep experten aangeduid die de hulp aan Portugal vanwege de N.A.V.O.-leden en vanwege andere Europese staten moet planifiëren.

Deze groep heeft dan ook reeds een aantal richtlijnen bekend gemaakt. Zij stelden bvb. voor zich te verzetten tégen elk internationaal debat i.v.m. de situatie in de Portugese kolonies. De Verenigde Staten, Groot-Brittannië en West-Duitsland ondertekenden reeds deze suggesties.

Rekening houdend met de richtlijnen van de groep experten zal de N.A.V.O. Portugal een militaire hulp toekennen van ongeveer 100 miljoen dollar. Steeds in het kader van de richtlijnen zouden landen zoals Zuid-Afrika en Israël, die geen lid zijn van de N.A.V.O. gevraagd worden Portugal krachtiger te steunen. Begin 1970 zou hun steun in munitie en bewapening ca. 30 miljoen dollar bedragen.

vergelijkingen

« Le Soir » van 26 november jl. vergelijkt de « invasie » van de Russen in Tsjechoslovakije met de « oorlog » in Viëtnam. Zonder de eerste goed te praten houdt die vergelijking toch geen steek en ze bewijst bovendien het volslagen gebrek aan objectiviteit van « Le Soir ». De invasie van de Russen kwam in blokletters over ganse frontpagina's en de « oorlog » in Viëtnam wordt beschouwd als twee- of derderangsinformatie.

Waar zou « Le Soir » de blokletters vandaan halen als nu de Tsjechen in massa werden uitgemoord door de Russen zoals de Viëtnamezen, met inbegrip van grijsaards EN vrouwen EN baby's, sinds jaar en dag door de Amerikanen worden uitgemoord ?

Theodorakis

70.000 platen van de Griekse komponist Mikis Theodorakis zijn te Athene vernietigd volgens welingelichte bron.

Deze platen bevonden zich in de depots van de winkels Lambropulos en beliepen tot een waarde van 2.100.000 drachmen (zowat 3.850.000 BF).

e komponist bevindt zich actueel in het militair kamp van Oropos op 60 kilometer ten noord-oosten van Athene.

Sedert 19 oktober kregen slechts twee personen het recht hem te zien.

Beschuldigd met andere oud-volksvertegenwoordigers van de E.D.A. (de inmiddels ontbonden linkse partij) waaronder M.A. Brillakis en M. Elias Iliou wegens smaad aan het leger en wegens verspreiding van valse geruchten en dit sedert december 1966, werd Theodorakis totnogtoe niet veroordeeld. Zijn proces werd op 3 december voor de vierde maal verdaagd.

Konferentie van Wenen

(Vervolg van blz. 1)

— door bemiddeling of scheidsrechterlijk oordeel — die zowel rekening houdt met de soevereiniteit der Staten als met de noodzaak van een waarachtige veiligheid.

De werkzaamheden van deze kommissie werden niet beëindigd met het opstellen van gedetailleerde voorstellen; dat was trouwens niet haar doel. Haar belang lag in het feit dat ze een vruchtbare gedachtenwisseling mogelijk maakte tussen mensen van goede wil van de meest uiteenlopende horizonten. Inderdaad, vrije diskussies van deze aard moeten aan de Europeanen de mogelijkheid geven beetje bij beetje de beginselen te formuleren waarop zij hun koëxistentie zullen opbouwen. Verder is de vermenigvuldiging van dergelijke ontmoetingen een drukkingsmiddel op de politieke verantwoordelijken; inderdaad : ze werpen meer licht op de groeiende wens van de publieke opinie, de Europese problemen op rechtvaardige wijze te zien oplossen en te zien uitmonden in een periode van stabiliteit en samenwerking.

Man kan dan ook niet anders dan zijn goedkeuring uitspreken over de verklaring die door de Konferentie van Wenen goedgekeurd werd een waaruit we volgende regels aanhalen :

« Wij richten tot alle politieke partijen en organisaties, tot alle Europeanen, onafhankelijk van hun nationaliteit, van hun politieke overtuigingen, van hun geloof, leeftijd en beroep, deze oproep :

— Het uur is aangebroken om tot daden over te gaan ten gunste van de ontspanning en de veiligheid in Europa. Niemand mag hiervoor onverschillig blijven, want het lot van vrede in Europa hangt ervan af.

— Ons doel : een nieuwe stimulans geven aan de beweging der sociale krachten in Europa die eensgezind zouden zijn in hun wil de vrede op ons kontinent te versterken, die de aandacht van alle volkeren van Europa op deze taak zouden vestigen.

— De Europeanen kunnen en moeten van hun parlementen en regeringen een bewustwording en een groot verantwoordelijkheidsgevoel eisen, evenals konkrete maatregelen voor de oplossing van de problemen van de veiligheid en de samenwerking op ons kontinent.

Wij spreken ons daarom uit voor een nieuwe Europese ontmoeting, op de breedst mogelijke basis en wij verklaren ons bereid alle initiatieven in die zin te ondersteunen.

De vreedzame toekomst van Europa ligt voor onze deur.

Maar om haar te veroveren, moet men voor haar strijden. »

Chemische wapens

... Zo het volgende u niet bekend is maakt het dan ruchtbaar : « Tengevolge van een ongeval kwam aan het licht dat er op de Amerikaanse basis van Okinawa chemische en bacteriologische wapens opgeslagen waren. 28 gr. van die pest en cholerabacillen kunnen 28 miljoen mensen besmetten. — Volgens het Staatsdepartement (Washington) bevinden dergelijke stocks zich ook in Duitsland.

Te begrijpen dat de Japanners de Amerikanen daar weg willen. Met zulk gevaarlijk spel in de buurt. De B en C wapens bieden deze voordelen (bepleiten de militairen) : ze zijn goedkoop en onschadelijk voor de produktiemiddelen en de haveninstellingen. Die blijven militair bruikbaar... Dat er miljoenen mensen kapot gaan betekent niets. Die zijn er toch in overvloed en gauw vervangen. Aanmaaklustigen vinden immers voldoende steun...

G. P. - Kalmthout.

lezers schrijven...

POLITIEKE GEVANGENEN IN HONGERSTAKING

Sedert 10 december zijn 86 politieke gevangenen — sommigen zeggen zelfs 91 — in hongerstaking te « PENAL DE LECUM BERRI » te Mexico.

Zij voeden zich enkel met gesuikerd water en hun staking is onbeperkt.

Onder hen : Ramon Danzos Palomino, secretaris-generaal van de Onafhankelijke Landbouwcentrale; Gerard Unzueta en Fernando G. Cortes, lid van het Centraal Komiteit van de Mexicaanse Kommunistische Partij; Manuel Marcuse Pardinas, directeur van de revue « Politica »; de sindikalist Adan Nieto Castillo en andere militanten zowel uit arbeiders-, landbouwers- en studentenmiddens.

De beroering is dan ook zeer groot in het land, nadat oud-president Lazaro Cardenas de regering tegensprak toen zij verklaarde dat er GEEN politieke gevangenen waren in Mexico. Zelfs de geestelijke autoriteiten steunen de stakers, aangezien de bisschop van Cuernavaca, Mgr. Sergio Mendez Arceo, zijn gelovigen aanzette zich te solidariseren met de stakende gevangenen.

ARBEIDERS TEGEN SINDIKALE WETTEN

Een zeer sterke unitaire beweging manifesteert zich in Asturië tégen de voorziene sindikale wetten. 490 officiële sindikale leiders en 10.000 Asturische arbeiders stuurden enkele weken geleden een petitie aan M. Alejandro Rodriguez de Volcarel, president van de Cortez, brief in dewelke zij een nieuwe sindikale wet eisen die **« gesteund zal zijn op de principes van representativiteit en van autonomie en die het recht tot staking en de vrijheid van vergadering zou erkennen ».**

Zij eisen eveneens een **« amnestie voor de arbeiders aangehouden in functie van hun sindikale activiteiten ».** Zij kondigen in het document verder het tot stand komen aan van **« een platform van arbeiderseenheid die alle sindikale arbeiderskrachten van Asturië zou groeperen ».**

Aan de andere kant gaat in Asturië een « Arbeiderssolidariteitskomitee » worden opgericht waarbij vertegenwoordigers van officiële sindikale organisaties deelnemen en die in dezelfde richting gaat als het voorgaande initiatief. Zij hebben immers als doel « de arbeiders te helpen, en dit zonder enige distinctie van ideologie, die het slachtoffer zijn geworden van repressiemaatregelen ».

IMAN - PRIESTER - DOMINEE

Midden december werd in de moskee MOBARAK, te Den Haag, een ceremonie — in Nederland zonder precedenten — gehouden.

Na enkele gebeden die het einde van de Ramadam kenmerken met de gelovigen te hebben opgezegd nodigde de iman een katholiek priester en een protestantse dominee uit het woord te voeren.

Hij noemde hen « broeders », omdat « zij gebonden zijn door het geloof in 1 god ».

In zijn betoog maakte de priester, almoezenier van de Leidense studenten, allusie op het vervangen van de **onhouding** tijdens de vasten door werken van barmhartigheid.

Redaktie en beheer van « Vrede » bieden u en uw familie hun beste wensen voor 1970.

Goede gezondheid, veel geluk en overwinningen voor de vrede.

DIENST

Er is een benaming, welke steeds terugkeert, zowel in ons blad « Vrede » als in de officiële teksten, die me steeds tegen de borst stoot. Er wordt steeds geschreven over « dienstweigeraars ». Het woord « dienst » lijkt me erg slecht gekozen. Hierdoor wordt de betekenis behouden die door de militairisten aan de « verplichte militaire periode » wordt toegekend. Het wordt steeds achteloos herhaald, en krijgt uiteindelijk burgerrecht. Het woord « dienst » duidt m.i. op een onvrijwillig aangegane verbintenis of het vrijwillig aanbieden van diensten en prestaties, zonder of tegen vergoeding. In het ergste geval biedt men zijn diensten aan in ruil voor een dagelijks loon...

Doch bij een verplichte opeising van twaalf of meer maanden kan en mag niet gesproken worden van « dienst ». « Dienst » kan nooit een verplichting inhouden.

Toegegeven dat een beroepsmilitair of een vrijwilliger een dienst aanvaardt. Doch een miliciaan kan volgens mij onmogelijk een militaire « dienst » doen. Dat is uitgesloten. Bijgevolg ook geen « Diensweigering ». Dan liever gewetensbezwaarde, weerspanneling, of welke termen de heren legerbonzen dan ook gebruiken om een, volgens hun mening onopgevoede burger, aan te duiden.

Zo is ook het einde van de verplichte periode geen « afzwaaien » doch wel een « vrijlating ».

D.W.F. — Deurne.

VREDESFONDS

Voor de organisatie van de internationale petitieaktie in ons land.

F.S. — Willebroeck : 200 F ; G.L. — Antwerpen : 100 F ; H.R. — Brussel : 100 F ; V.V.M. — Mol : 48 F ; H.B. — Brussel : 300 F ; J.V.M. — Willebroeck : 50 F ; W.C. — Hoboken : 11 F ; V.F. — Antwerpen : 46 F ; Dr. W. — St-Michiels : 75 F ; J.L. — Geraardsbergen : 100 F ; M.V.M. — Mol : 100 F ; E.D.B. — 100 F.

ONZE GESCHENKENFOREN

November en december zijn, sinds ongeveer 17 jaar, voor de BUVV de periode van de geschenkenforen.

Honderden vredesmilitanten hebben zich, gedurende dagen en... nachten ingezet om van deze specifieke BUVV aktie een succes te maken.

Sinds maanden waren, onder de kundige en dynamische leiding van onze vriendin Mevr. P. Everaerts, reeds talrijke vrienden aan het werk om, op nationaal vlak, de verschillende geschenkenforen voor te bereiden. Bestellingen werden gedaan, prijzen gemaakt en aangebracht, pakken gemaakt, kortom een reuzenwerk.

Half november werd met de eerste geschenkenforen van wal gestoken : Luik, Doornik, Mons, Aarlen, Cuesmes, Brussel en in Vlaanderen Gent, Oostende, Harelbeke en Antwerpen.

Honderden vrienden stonden hier op de bres om adressen te schrijven, de zalen te versieren, de waren uit te stallen, de verkoopstanden open te houden en... opnieuw in te pakken.

We zijn fier op de vele vredesvrienden die zich gedurende talrijke uren... en dagen onbaatzuchtig voor de BUVV hebben ingezet.

Te Gent werd de geschenkenfoor geopend door onze vriend J. Bultinck, de bekende T.V.-kok, terwijl gedichten werden voorgedragen door Jaak Vissenaken, adjunct-direkteur van het N.T.G.

Te Oostende hield onze vriend B. Paulus, sekretaris van de Kulturele Raad, de gelegenheidstoespraak en droeg M. Van Blaere een aantal mooie gedichten voor.

Te Harelbeke, waar voor de eerste maal een geschenkenfoor doorging, hield W. Weydts, provincieraadslid de gelegenheidsrede waarna Burgemeester G. Lanneau een zeer trefefnde toespraak hield.

Onder de talrijke aanwezigen tijdens te opening te Antwerpen ontmoetten we, naast de verschillende BUVV-verantwoordelijken, o.m. onze medewerker Ward Ruyslinck en talrijke vredesvrienden.

De geschenkenforen zijn dus voorbij.

We danken al diegenen die tot het succes hebben bijgedragen zeer hartelijk voor hun medewerking. Dank ook aan al de vrienden die door hun aankopen, hun deel hebben bijgedragen om onze vredesbeweging, onze BUVV, van de nodige fondsen te voorzien. Dank zij deze bijdragen is het ons mogelijk de moeilijke, maar mooie en noodzakelijke strijd voor de vrede verder te zetten.

VREDE

MAANDBLAD
Uitgave van de Belgische Unie voor de Verdediging van de Vrede
BEHEER - PUBLICITEIT
REDAKTIE :
Bagattenstraat 44 Gent
Tel. : 09/23.82.52
PRK : 10112.88
B.U.V.V Vlaams Komitee — Gent

Artikels en brieven voor publikatie moeten de redaktie toekomen vóór de 15e van de maand.

●

Leesgeld : 100 F per jaar
10 F per nummer
Verantwoordelijke uitgever :
M. Vanderborght
Houwaertplein 14 Brussel

● POLITIEKE, FILOSOFISCHE BOEKEN, ESSAIS, enz., enz.

● WETENSCHAPPELIJKE, TECHNISCHE EN VULGARISATIEWERKEN

● ROMANS, VERHALEN, NOVELLEN

SOVJET — UITGAVEN

een enkel adres

De boekhandel « Du Monde Entier »

St. Jansplaats — Brussel 1 — Tel. 13.07.91/92

DUITSE KWALITEIT
LOEWE OPTA
GRUNDIG
DUAL
TELEFUNKEN
KORTING
BAUKNECHT
AEG

europa electronic
OOSTENDE
a. pietersl.-stockholmstr. aan 't stadhuis
thomas van loostr. (naast S.E.O.) OPEX